

பசுந்துளிர்

இதழ் !

வெளியீடு :

**பிரதேச செயலக கலாசார பேரவை,
பச்சிலையள்ளி, பளை**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavannaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org



பசர்துள்ளி

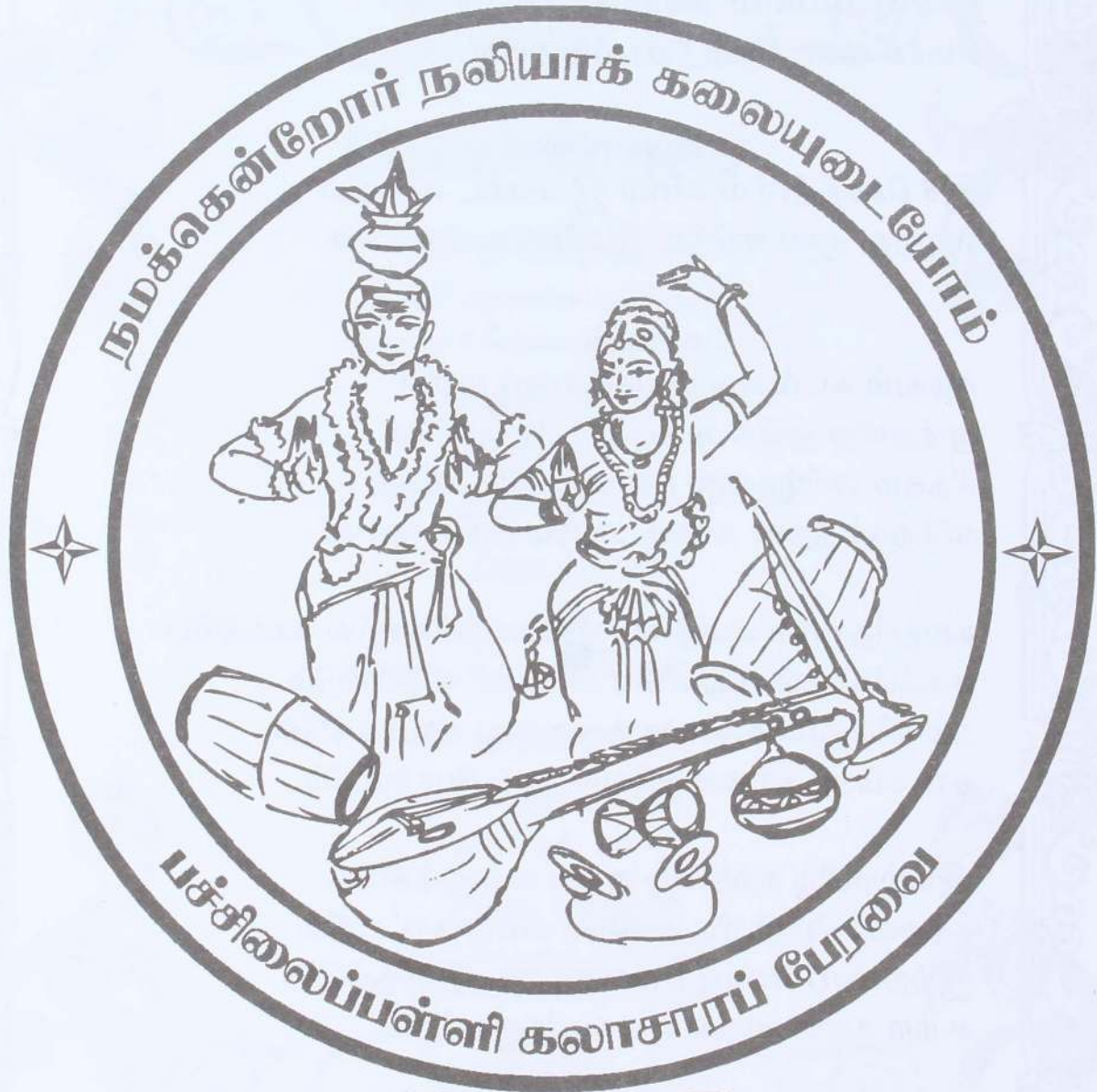
இதழ் - 1



வெளியீடு:
பிரதேச செலயக கலாசாரப் பேரவை
பச்சிலைப்பள்ளி

நூல்தொகுப்பு

நூல் தலைப்பு	:	பசுந்துளிர்
உரிமை	:	கலாசாரப் பேரவை, பச்சிலைப்பள்ளி
வெளியீடு	:	கலாசாரப் பேரவை, பச்சிலைப்பள்ளி மார்ச்சு 2011
பக்கம்	:	XX + 68
பிரதிகள்	:	300
பதிப்பு	:	கரிகணன் பிரிண்டேர்ஸ், இல.424, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.



**பச்சிலைப்பள்ளிக்
கலாசாரப்பேரவைக் கீதம்**

பல்லவி

பச்சிலைப்பள்ளி கலை கலாசாரம்
மெச்சி வளர்க்கும் பேரவை வாழி.

அனுபல்லவி

இச் செகத்தினில் கலை இலங்கிட என்றும்
எழுந்து முயன்றிடும் இனியவோர் சங்கம்

சரணம்

கத்தும் கடல்கூழும் பச்சிலைப் பள்ளி
முத்தமிழ் ஒங்க முகிழ்ந்து நெஞ்சள்ளி
சித்தம் மகிழ்கலை படைத்திடும் பள்ளி
வித்தகர் திறன் கண்டு ஆடும் நிதம் துள்ளி.

கமத்தொழில் கைத்தொழில் கடற்றொழில் காத்திடும்
எமக்கெலாம் உதவியே வளர்ச்சி வழங்கிடும்
நமக்கெனும் கலாசார கலையை உயர்த்திடும்
நாடகம் நடனமும் நம்புகழைப் போற்றிடும்.

இயற்றமிழ் நற்றமிழ் உயர உழைத்திடும்
கற்றவர் போற்றிட கலையின்பம் காட்டிடும்
இற்றரைப் பண்பு பண்பாட்டை நிமிர்த்திடும்
உற்ற கலைவகை உயரச் செதுக்கிடும்.

தெய்வபக்தி குருபக்தி தேசபக்தியைக் கூட்டும்
தெங்குநிறை சோலை என்றும் மங்களமே காட்டும்
உய்வுநிலை மாந்தருக்கு நித்த நித்தம் ஊட்டும்
உன்னத மக்கள் சேவை இங்கு நிலைநாட்டும்.

இயற்றியவர்:

பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணிஐயர்



மலர்க்குழு

த. முகுந்தன்

உதவி அரசாங்க அதிபரும்,
கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்

கோகுலராகவன்

அதிபர்,
யாழ். புத்தூர் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை

பா. ஜெயதாசன்

கலாசார உத்தியோகத்தரும்,
கலாசாரப் பேரவை செயலாளரும்

சி. புவனராஜா

கிராம உத்தியோகத்தர்,
தம்பகாமம், பளை

ம. நீர்ரா ஜென்சி

முகாமைத்துவ உதவியாளர்,
உறுப்பினர், கலாசாரப் பேரவை



தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து

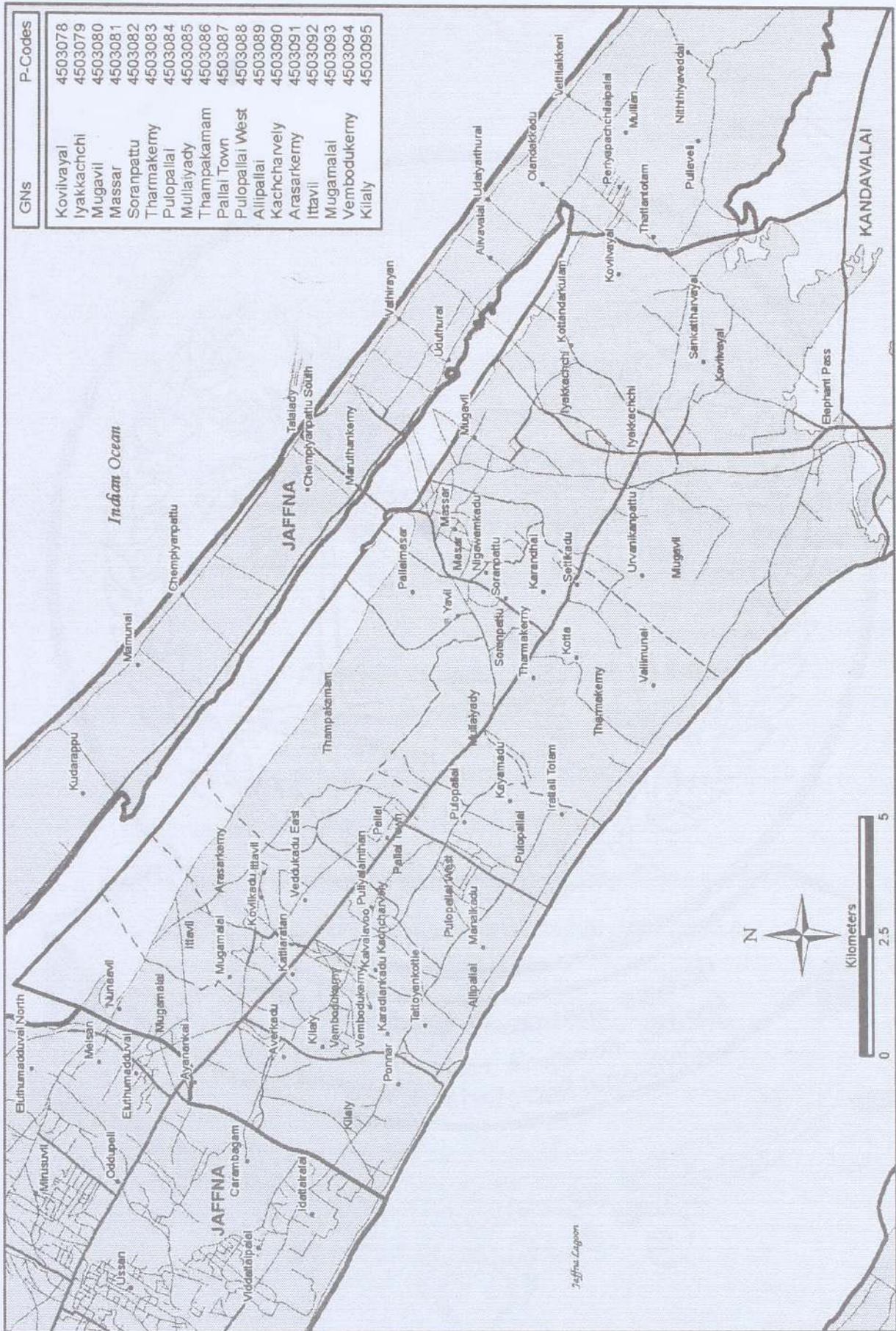
நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்குக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதகண்டமிதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதில் சிறந்ததிராவிடநல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே !

பல்உயிரும் பலஉலகும் படைத்து அளித்துடைக்கினும்ஓர்
எல்லை அறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும்துளுவும்
உன்னு திரத்துஎழுந்தே ஒன்றபல ஆயிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன்
சீர் இளமைத் திறம்வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துமே .

மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை







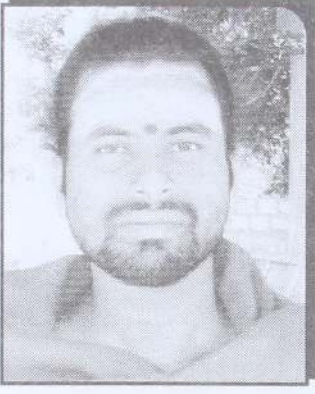
Pachcilaipalli Divisional Map

உள்ளே...

1. ஆசிச்செய்திகள்	xi
2. வாழ்த்துச் செய்திகள்	xiii
3. இதழாசிரியர் உள்ளத்திலிந்து...	xix
4. பச்சிலைப்பள்ளி வரலாறும் பிரதேச செயலகமும்	01
5. இதம் தரும் இசைக்கலை	08
6. பச்சிலைப் பள்ளியில் கண்ணகை அம்மன் வழிபாடு	12
7. கவிதை - நடந்து வந்த பாதை	21
8. சைவத் திருமணச் சடங்குகளும், கைநழுவும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்	23
9. உயிர்ப்பு	30
10. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசக் கலைவிடிவங்களும், கனதியாகப் பங்களித்தோரும்	31
11. சிறுகதை - தூரத்துப் பச்சை	37
12. குறுங்கவிதை	42
13. பச்சிலைப் பள்ளியின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள்	43
14. உளவளத்துணையில் கலையின் பங்கு	47
15. கவிதை - என்று தீரும் எம் அவலம்	50
16. ஒரு மாலை நேர விடியலில்	52

Year
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

ஆசிச் செய்தி



பச்சிலைப்பள்ளிப் பதியிலே கலாசார விழாவினை முன்னிட்டுப் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையினரால் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் நிறைந்த அழகிய மலர் ஒன்றைப் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் அடையாளத்தினைச் சிறப்பிக்கும் இயல்புடையதாக வெளியிடுவதையிட்டு நாம் பெருமகிழ்வடைகின்றோம். இச்சிறப்புமிக்க மலர் வெளிவருவது காலத்தின் கடமையாகும். இந்தச் சிறப்புமிக்க மலரை ஆக்கிய கலாசாரப் பேரவையினருக்கும்; ஆக்கங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்ற வற்றைப் படைத்தவர்களுக்கும் இந்தத் தருணத்திலே எனது உள்ளம் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் கலாசார விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், கலாசார விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் இம்மலரானது சிறப்புற அமையவும் எல்லாம்வல்ல அம்பிகையின் தாள்பணிந்து இறையருளை வேண்டி நல்லாசிகள் கூறியமைகின்றேன்.

"என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு"

பச்சிலைப்பள்ளி,
பளை.

இங்ஙனம்
"ஈசனாச்சிவாச்சாரியார்"
"சிவாகம கிரியா சாகரம்"
சிவஸ்ரீ ந. பிரபாகரக் குருக்கள் .

ஆசிச் செய்தி



பசுமை நிறைந்த பச்சிலைப்பள்ளி எனும் ஊரின் பெருமையைப் பிரதிபலித்துப் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகத்தாலும், பிரதேச கலாசாரப் பேரவையாலும், மலர் ஒன்று வெளியிடப் படுவதையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைவதோடு எனது வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். எமது பிரதேசத்தையும், கலாசாரத்தையும் பேணிப் பாதுகாப்பது எமது தலையாய கடமையாகும். எமது சமூகம் பலதரப்பட்ட துன்ப துயரங்களையும், கடந்தகாலப் போரின் கசப்பான அனுபவங்களையும் கடந்து வந்ததை நாம் அறிவோம். இவற்றை ஆவணப்படுத்துவதும், மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்வதும் இன்று வாழும் எமது பொறுப்பு ஆகும். இப்பகுதிப் பங்குத்தந்தை என்ற நிலையில் பிரதேச கலாசார பேரவை எடுத்த முயற்சியைப் பாராட்டி இம்மலரினாற் பலரும் பன்மடங்கு பயன்பெற வாழ்த்தி இறைஆசி வேண்டி நிற்கிறேன்.

அருட்பணி ம. பத்திநாதர்,
பங்குத் தந்தை
மிருகவில், பளை.

வாழ்த்துச் செய்தி



பச்சிலைப்பள்ளியில்
மீண்டும் மகிழ்ச்சிக் காலம் மலரட்டும்

நீண்ட வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடைய பச்சிலைப் பள்ளிப் பிரதேசம் தன்னுடைய கலாசார வேர்களைக் கண்டறிய முற்படுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். அந்த வகையில் முதல் அடிவைப்பாகப் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச கலாசார விழாவும் அதனுடைய மலர் வெளியீடும் அமைகின்றன. இயற்கை வளங்களும் இயற்கை அமைப்பும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் மிக நீண்ட காலமாக மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ் குடாநாட்டின் கேந்திரப் பகுதியிலிருக்கும் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மையமாகும்.

தென்னை, பனை மற்றும் வான்பயிர் மூலமான பொருளாதாரத் தையும் கடற்றொழில், உப்பளம், விவசாயம் போன்றவற்றினூடான வருவாயையும் இந்தப் பிரதேசம் தன்னுடைய பொருளாதார வளமாகக் கொண்டது. இத்தகைய இயற்கைப் பொருளாதார அடிப்படையின் காரணமாகவே இந்தப் பகுதியில் மிக நீண்டகாலமாகவே மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். எனவே, நீண்ட காலமாக மக்கள் வாழ்ந்துவரும் ஒரு பிரதேசத்தில் இயல்பாகவே கலைபண்பாட்டு விழுமியங்கள் செழித்தோங்கியிருக்கும்.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க பிரதேசத்தின் சமூக, கலை, பண்பாட்டு அடையாளங்களைத் தேடும் முகமாகவும் இன்றைய சூழலை அடையாளப்படுத்தும் விதமாகவும் இந்தக் கலாசார விழாவும் இந்த மலர் வெளியீடும் அமைவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தித் தமது வாழ்வாதாரத்தைப் பெற்று வாழ்ந்துவரும் இந்தப் பிரதேச மக்கள் தமக்கான ஆடற்கலை தொடக்கம் இசை, இயல் எனச் சகல கலைச் செயற்பாடுகளையும்

கொண்டவர்கள். என்னுடைய இளமைப் பராயத்தில் இந்தப் பிரதேசத்தில் மகிழ்வூட்டல் கலை நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையையும் கண்டும் கலந்தும் களித்தவன் நான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அந்த நினைவுகள் என் மனதில் நிழலாடுகின்றன. மீண்டும் அத்தகையதொரு மகிழ்ச்சிக்காலம் மலர இந்தக் கலாசார விழாவும் இந்த மலரும் துணையாகின்றன.

இந்த வகையில், இந்தக் கலாசார விழாவை ஒருங்கிணைத்து நடாத்துவதிலும் இந்த மலரை வெளியிடுவதிலும் முன்னின்று உழைக்கும் அனைவரையும் பாராட்டி என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மு. சந்திரகுமார்
பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்,
குழுக்களின் பிரதித் தலைவரும்.

கீளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்
திருவாட்டி றுபவதி கேதீஸ்வரன் அவர்கள் வழங்கிய



வாழ்த்துச் செய்தி

மனிதத்தின் உயர் தேடலே ஆக்க இலக்கிய மலர்கள்

கலைகளும், இலக்கியமும் மனிதத்துவத்தின் உயர்தேடலின் வெளியீடாக வெளிக்கிழம்பும் உணர்வுகளாகவே அமைந்துள்ளது. ஆக்க இலக்கியப் படைப்பொன்று எப்போதுமே இவ்வாறான ஒரு உயர்தேடலின் படையலாகவே ஆக்க இலக்கியகாரர் களிடமிருந்து வெளிவருகின்றன. இவ்வகையில் மீள் குடியமர்வின் பின்னரான புதிய எழுச்சிக் காலத்தில் எமது மாவட்டத்திற் பிரதேச செயலக மட்டத்தில் அவ்வப் பிரதேச கலாசாரப் பேணுகையை மையமாகக் கொண்டு கலாசார மலர்கள் வெளிவருவது கண்டு நான் பேருவகையடைகின்றேன். பிரதேச மட்டத்தில் வெவ்வேறு சமூக அடையாளங்களைக் கொண்ட சமூகக் குழுக்களினால் உருவாக்கப்படும் பிரதேசப் பண்பாடு அவ்வப் பிரதேச கலைப் படைப்பாளர்களால் கலையாக்கங்களாக வெளிப்படுத்தப்படும்போது அவை முறைமைசார் சமூக அடையாளமாகப் பதிவு செய்யப்படும் பொறிமுறைக்கு இவ்வாறான மலராக்க முயற்சிகள் உறுதுணை வழங்குகின்றன. இவ்வகையிற் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச பண்பாட்டைச் சுமந்து வெளிவரும் பசுந்துளிர் மலருக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிப்பதில் நான் நிறைவடைகின்றேன். இம் முயற்சியில் ஊக்கமுடன் தலைமை தாங்கிய உதவி அரசுஅதிபர் திரு. த. முகுந்தன் அவர்களையும், பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினரையும் உளமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

திருமதி று. கேதீஸ்வரன்,
அரசாங்க அதிபர்,
கீளிநொச்சி மாவட்டம்.

வாழ்த்துச் செய்தி



இயற்கை வளமிகுந்த கிளிநொச்சி மாவட்டத் தில் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்கதும் பூகோள ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்ற வளமான பிரதேசம் ஆகும். இப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்த செம்மையான வாழ்வியலை வாழ்கின்றார்கள். கலையும், கல்வியும் இவர்களின் வாழ்க்கையின் இரு கண்களாகத் திகழ்கின்றது.

இப் பிரதேசம் பாரம்பரிய இசைநாடகக் கலைஞர்களும், பாரம்பரிய கூத்துக் கலைஞர்களும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பிரதேசம் ஆகும். இப் பிரதேசத்தின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் கலை இலக்கிய மன்றங்கள் மற்றும் பிரதேசப் பாடசாலைகள் பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கி வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் சிறப்பாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கலாசாரப் பேரவையினால் முதன் முறையாக நடத்தப்படவுள்ள கலாசார விழாவினை ஆவணமாக வெளியிடப்படும் "பசுந்துளிர்" நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமிதம் அடைகின்றேன். இந்நூலில் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய வரலாற்று மரபுகள், மற்றும் பண்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஆக்கங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கூடிய விடயம் ஆகும்.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசக் கலை இலக்கிய விழா சிறப்புற நடைபெறவும் "பசுந்துளிர்" சிறப்பு மலர் காத்திரமாக வெளிவரவும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் இறைவனின் ஆசிகளையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

என். ஸ்ரீதேவி
பணிப்பாளர்,

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வடமாகாணம்.

பச்சிலைப்பள்ளி அபிவிருத்திப் பேரவையின் தலைவர்
அவர்களின்



வாழ்த்துச் செய்தி

தனித்துவம் வாய்ந்த சமூகக் குழுமத்தின் ஆவணப்
பேணுகை

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினர் பிரதேச கலை இலக்கிய பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணும் வகையிலும், அவற்றை முறைப்படியான ஆவணப்படுத்துவதற்குமென வெளியிடப்படும் புகந்துளிர் மலருக்கு அபிவிருத்திப் பேரவையின் சார்பில் அதன் தலைவர் என்ற வகையில் வாழ்த்துக்கூறுவதில் உவகையடைகின்றேன். இப்பிரதேச செயலர் பிரிவு மட்டத்தில் இவ்வாறான ஒரு நற்பணி கடந்த இரு தசாப்தங்களில் இடம் பெற்றிருக்கவில்லை. பிரதேச மட்டத்தில் ஆட்டக்கூத்துருக்களும் மரபு நாடகங்களும் பிரதேச தனித்துவத்தை வெளிக்காட்டியுள்ளன. மரபு வழியாகப் பச்சிலைப்பள்ளி ஒரு தனித்துவம் வாய்ந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்துடன் வாழ்ந்த சமூகக் குழுமத்தின் அடையாளங்கள் பலவற்றைக் கொண்டிருப்பதனை நிறுவுவதற்காக அச்சமூகக் குழுமத்தின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், பண்பாட்டு நடைமுறைகள், கலாசார கலை, இலக்கிய வடிவங்கள், பிரதேச வழக்காறுகள் என்பவற்றைப் பின்புலமாகக் கொண்ட பல ஆக்க வடிவங்கள் இம்மலரை அழகு செய்துள்ளன. இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சி காணப்படும் இன்றைய சூழலிலும் அச்சுக்கலை ஆக்கங்கள் தனித்துவமானவை என்பதை அச்சொட்டாக நிறுவியுள்ள இப்படையலைப் பாராட்டி, இம்முயற்சியில் ஈடுபட வழிப்படுத்திய பிரதேச செயலர் என் நண்பர் திரு.த. முகுந்தனையும் பாராட்டி வாழ்த்தி அகமகிழ்வடைகின்றேன்.

அ. கேதீஸ்வரன்
தலைவர்,
பச்சிலைப்பள்ளி அபிவிருத்திப் பேரவை.

கலைப்பணியின் விழுது



தொன்மைமிகு செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியைப் பேசும் நாம் எல்லாம் நீண்ட பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் மிக்க மூத்தகுடிகள். எமக்கும் எம் இனத்துக்கும் சிறந்த கலைகளும், சீரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களும் தொன்றுதொட்டே உரித்தாய் அமைந்து இருக்கிறது.

"செந்தமிழ் நாடெனும் போதின்லே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதின்லே எம் தந்தையர் நாடெனும் பேச்சின்லே ஓர்சக்தி பிறக்குது மூச்சின்லே"

என்பான் பாரதி.

இனமும் மொழியும் எம் உயிர் மூச்சோடு கலந்தவை. கலையும் பண்பாடும் எம் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. அவ்வகையில் தமிழர் தம் கலைகளைக் கண்ணெனப் போற்றும் பண்புடைப் பதியாம் பச்சிலைப்பள்ளியிற் கலாசார விழா நடைபெறுவதும் அதன் ஊடே "பசுந்துளிர்" எனும் மலர் வெளியிடப்படுவதும் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

எமது பிரதேசத்திற் சிறப்புற்று விளங்கும் எமது கலாசாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஆவணப்படுத்தும் ஒரு முன் முயற்சியாக இம்மலர் மலர்கின்றது. எம் ஊரின் சிறப்புக்களும், எம் கலைஞர்களின் ஆக்கங்களும் இம்மலரை அணிசெய்கிறது. இது ஒரு கன்னி முயற்சி, குறைகள் காணின் பொறுப்பீர். தொடரும் எம் கலைப்பணி. களைவோம் குறைகள். ஆக்கத்துக்கு உழைத்த அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். பச்சிலைப்பள்ளியிற் கலைகள் வளர்ந்து எம் இனத்தின் சிறப்புக்கள் துலங்கட்டும்

"எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே - எம் முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததும் இந்நாடே - இதை வந்தனை கூறி மனத்தில் இருத்தி வாயுற வாழ்த்தேனோ? வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்! என்று வணங்கேனோ?"

- மஹாகவி பாரதி -

த. முகுந்தன்
பிரதேச செயலாளர்,
பச்சிலைப்பள்ளி, பளை

இதழாசிரியரின் உள்ளத்திலிருந்து...



சஞ்சிகை வெளியிடுவது என்பது தலைப் பிரசவம் போன்றதுதான். எல்லாவகைச் சிரமங்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். ஒரு குழந்தை பிறந்தால் உறவுகள் யாவரும் கொண்டாடுவதுபோல் தான் சஞ்சிகை வெளியீடும் எல்லோரையும் மகிழ்விக்கின்றது.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் 'பசந்துளிர்' சஞ்சிகை எம் எல்லோரதும் தலைப்பிரசவம். பச்சிலைப்பள்ளி வரலாற்றில் இப்பிரதேசத்திற்கு என வெளியிடப்படும் முதலாவது சஞ்சிகை என்று சொல்வதில் நாம் பெருமைப்படுகின்றோம். நாம் இலக்கிய வடிவங்களில் இருந்து மிகவும் அன்னியப்பட்டு இருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகின்றது. காவியங்கள், புராணங்கள் இயற்றியோர்கள், பின் அவற்றைக் கிரமமாக வாசித்தவர்கள்; பயன் சொன்னவர்கள். இது நிகழ்ந்தது நேற்றைவரை. இன்றைய நாளில் இவை நிகழ்வதாகத் தெரியவில்லை.

எனவே காலத்துக்குத் தகுந்ததாக ஒரு வடிவத்தைக் காணவேண்டியுள்ளது. அது நூல் வெளியீடாகவோ, சஞ்சிகை வெளியீடாகவோ அமைவதைக் குறிக்கும். அந்தவகையில் எமது இம்முயற்சி அமைகின்றது என எண்ணுகிறேன்.

இன்றைய இலத்திரனியல் ஊடகக்கலாசார காலகட்டத்தில் வாசகர் எண்ணிக்கை குறைவடையும் நிலையை மாற்ற நல்ல நூல்கள், சஞ்சிகைகள் அவசியம் வெளிவர வேண்டியதும் அவசியமாகின்றது. அந்த வகையில் பளைப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினரான நாம் இம் முயற்சியை மேற்கொண்டோம்.

அம் முயற்சியே "பசந்துளிர்" மிகவும் குறுகிய காலத்தில் இச் சஞ்சிகை வெளிவருவது மிகவும் சிரம திசைதான். ஆனால் எல்லா வகையிலும் உறுதுணையாக இருந்து சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர வழி செய்தவர், மதிப்பிற்குரிய எமது பிரதேச செயலரும், கலாசாரப்

பேரவையின் தலைவருமான திரு. த. முகுந்தன் அவர்களே. தனக்கிருந்த வேலைப்பழுவின் மத்தியிலும் ஒவ்வொரு ஆக்கமாகப் பரிசீலித்து அதன் சிறப்புத் தன்மையை ஆராய உதவினார்.

அத்துடன் சஞ்சிகைக்கு ஆக்கம் தந்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் குறுகிய காலத்தில் எம்முடன் இணைந்தமைக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். மேலும் இந் நூலானது இனிவரும் காலங்களில் வருடா வருடம் கலாசார விழாவின் போது வெளியிடப்படும். எனவே, தங்களின் ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றோம். அதனுடாக எமது பிரதேசக் கலைத்தரவுகளை நாம் உறுதிப்படுத்துவோம்.

அத்துடன் நூலாக்க முயற்சிக்கு விளம்பர அனுசரனை வழங்கிய அனைத்து வர்த்தகருக்கும் எமது நன்றிகள். நூலாக உருவாக்கித் தந்த காரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் எமது நன்றிகள்.

"பளையின் அடையாளம் பசுந்துளிர்"

இ. கோகுலராகவன்,
யாழ்.புத்தூர் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை,
(புலோப்பளை மேற்கு, பளை)

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் வரலாறும் பிரதேச செயலகமும்

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசமானது சுதேசிகளின் ஆட்சிக்காலத்திற் பெருநிலப்பரப்பாகக் காணப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தின் வட நிலப்பரப்புக்கு ஊடாகவும் முகமாலை, இத்தாவில், அரசர்கேணி, தம்பகாமம், சோறன்பற்று, மாசார், முகாவில், கோவில் வயல், கோயிற்குடியிருப்பு ஊடாகவும், முகாவில் கோவில் சந்தைத் தெருவும் பழைய கண்டி வீதி வடகடற்கரையோரமாகச் சுண்டிக்குளம்வரை ஒரு தெருவும், தென்கரையோரமாக, கிளாலி, அல்லிப்பளை, புளோப்பளை, தர்மக்கேணி, பேராலை, ஊர்வணிகள் பற்று ஊடாகக் கச்சாய் கண்டி வீதியும் காணப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு வீதியோரமுமே ஆரம்பகால மக்கள் வாழ்ந்ததாக அறியமுடிகின்றது.



ஆரம்பகாலப் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் பெரிய பச்சிலைப்பள்ளியையும், பச்சிலைப்பள்ளியையும் உள்ளடக்கி இதன் தென்பகுதி கிளாலிக்கடல் (யாழ். கடல்நீரேரி) வடகரையோரம் இந்து சமுத்திரத்தையும் இடையே தொண்டைமன்னன் ஆறு கடல் நீரேரியையும் கொண்ட கடல், வயல்சார் பிரதேசமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. அரச ஆட்சிக்காலத்தில் மன்னர்கள் செல்லும் பாதைகளில் தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட கோட்டைகள், கோவில் வயல், கிளாலிப்பகுதியில் இருந்துள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இக்காலத்தில் இங்கு நிலவிய சிற்றரசு தம்பகாமம், அரசர்கேணிப் பகுதியை உள்ளடக்கியதாக இருந்துள்ளதாக முன்னோர்களின் வாய்வழியான செய்திமூலம் அறியமுடிகின்றது. அன்றைய நாளில் பளையில் அரசர் பாவித்த கேணியை மையமாக வைத்தே "அரசர்கேணி" என்ற கிராமம் பெயர் பெற்றிருந்ததாக அறியமுடிகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் இயக்கர் வாழ்ந்த பிரதேசமாக இயக்கச்சியும், நாகர் வாழ்ந்த பிரதேசமான நாகர்கோவிற் பகுதியும் முன்னர் காணப்பட்டது. சேரமன்னன் பற்றிய இடம் என்பதால் சேரன்பற்று எனவும் அது மருவிப் பின்னாளிற் சோறன்பற்று என மருவி இருக்கலாம் எனவும் கூறுகின்றனர். இராமபிரான் இப்பிரதேசத்தில் தங்கித் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக வில்லால் ஊன்றிய இடமே மல்வில் எனப்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர்.

இப்பிரதேசமானது பச்சிலை மரங்களாலும்; தென்னை, பனஞ்சோலைகளாலும் சூழப்பட்டமையாற் பச்சிலைப்பள்ளி என அழைக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் வன இலாகாவின் காட்டு வளர்ப்புத்திட்டக் காடுகளும் (சவுக்கு, சஞ்சீவி, முந்திரிகை) காட்டு விலங்குகளையும் (மான், பன்றி, முள்ளுப்பன்றி, முயல், உக்குளான், குரங்கு, சிறுகுரங்கு, அணில், மரஅணில், தேவாங்கு, உடும்பு, முதலை, போன்ற பல்வகை விலங்குகளையும் கோழி, மயில், குயில், காட்டுக்கோழி, கொக்கு, நாரை, காகம், வெளவால், பருந்து, சிறகை, கூளைக்கடா, மரங்கொத்தி, நத்து, கவுதாரி போன்ற பல்வகைப் பறவையினங்களையும் உடையது. அத்துடன் இங்குள்ள மூன்று தீவுகள் பறவைகள் இனங்கள் வந்து தங்குவதற்கு ஏற்ற இடமாகவுள்ளது. கொக்குத் தீவு, காக்க தீவு, வெளவால்த் தீவு என்பன அவையாகும். நன்னீர், உப்புநீர் மீன்வகைகளையும், பெருந்தோட்டப் பயிர்களையும், (குறிப்பாகத் தென்னை, மா, பலா) நெல் வயல்களையும், பல குளங்களையும் அதற்கான வடிகால்களையும் பல தலைமுறைக்கு முற்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் அம்மன் ஆலயம், பிள்ளையார் ஆலயம், முருகன் ஆலயம், கிருஸ்ணர் ஆலயம், வைரவர் ஆலயம், வீரபத்திரர் ஆலயம், நாகதம்பிரான் ஆலயம் என்பவற்றையும் பத்திற்கு மேற்பட்ட கிறித்தவ கோவில்களையும் உள்ளடக்கிய, சமய நம்பிக்கையுள்ள மக்கள் வாழும் இடமான 1677 ச. கி. பரப்பளவை உள்ளடக்கிய 3200 குடும்பங்களுக்குமேல் வாழ்ந்த பிரதேசமாகும்.

இதன் வடக்கு எல்லையாகத் தொண்டைமன்னன் ஆற்றின் 2/3 பகுதியும்; வடமராட்சி கிழக்குப் பிரதேச செயலர்பிரிவில் தெற்கு எல்லையையும், தென்எல்லையாகக் கிளாலிக் கடலின் (யாழ். கடல் நீரேரியின்) மையப்பகுதியும், பூநகரிப் பிரதேசச் செயலர் பிரிவின் வடக்கு எல்லை மற்றும் கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர் பிரிவின் வடமேற்கு



பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர் குழாம் - 2011



பிரதேச கலாசாலை பேரவை நிர்வாக உறுப்பினர்கள் - 2011

எல்லையும், கிழக்கே ஆணையிறவும், கடல் நீரேரியும் (கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர்பிரிவின் வடகிழக்குப் பகுதியையும், மான்பாய்ஞ்ச வாய்க்காலையும், வடமராட்சிப் பிரதேச செயலர்பிரிவின் தென்கிழக்குப் பகுதியையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆரம்பத்தில் இப்பிரதேசத்திற் குருகுலக் கல்வியும் பின் கிறித்தவப் பாதிரிமார்களாலேயே உருவாக்கிய பாடசாலைகளும் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றது. அதன்பின் சைவப்பெரியார்களால் உருவாக்கப்பட்ட சைவப்பாடசாலைகளும், ஊர்ப்பிரமுகர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலைகளுமாகத் தற்பொழுது 13 பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. பளை நகர் மத்தியில் இருக்கும் பளை மத்திய கல்லூரி ஊர்ப்பிரமுகர்களால் 1951ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் ஒல்லாந்தர், போர்த்துகேயர் ஆகியோரின் படையெடுப்புக்கு இப்பகுதியில் இருமுனைகள் உட்பட்டுக் கிழக்குக் கரையோரமாக அவர்கள் வந்திறங்கிய வெற்றிலைக் கேணியூடாக புல்லாவெளியில் ஒரு கோவிலும், தென்மேற்காக அவர்கள் இறங்கிய கிளாலியில் ஒரு கோவிலும் கட்டி அக்கோவில்கள் பின்னாளிற் பல கிறீஸ்தவ ஆலயங்களின் தோற்றப்பாட்டிற்கு முன்னோடிகளாகின. இன்று பத்திற்கு மேற்பட்ட பெரிய கிறித்தவ ஆலயங்கள் பளையில் பல இடங்களிற் காணப்படுகின்றன. இவர்களின் காலத்தில் இந்துக்கோவில் கள் இடிக்கப்பட்டுள்ளன. போர்த்துகேயரால் இடிக்கப்பட்ட ஆலயங்களினை இன்றும் காணலாம் உதாரணமாக தம்பகாமத்தில் உள்ள உப்புக்கேணிப் பிள்ளையார் கோவிலைக் கூறலாம். இக்காலத்தில் கிறித்தவ சமயத்தாற் பல மக்கள் மதமாற்றப்பட்டனர்.

அதன்பின் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திற் பச்சிலைப் பள்ளியின் மத்திய பகுதியூடான பாதை அமைக்கப்பட்டு இருபக்கமும் தென்னைப்பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் வடபகுதியில் இருந்த மக்கள் நோய் காரணமாகவும், கண்டி வீதியை நோக்கி மத்திய பகுதிக்கு நகர்ந்துள்ளார்கள். ஆரம்பத்தில் இப் பிரதேசத்தின் வட தென்கரையோரங்கள், கிழக்குப்பகுதி என்பன நெற்செய்கைக்கு உட்பட்டிருந்ததை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தின் ஆரம்பத்தில் நிர்வாகம்

கோவிற்பற்று இறை முறைமையின்கீழ் நான்கு (04) கோவிற்பற்றாக இருந்துள்ளது. முகமாலை, தம்பகாமம், முள்ளிப்பற்று, புலோப்பளை பிரித்தானியர் தமது நிர்வாகத்தை விரிவுபடுத்தியபோது ஆரம்பத்தில் நிர்வாக அமைப்பு பிரித்தானியத் துரைமாருக்குக் கீழ் உடையார் முறையும் (4 நான்கு பிரிவாக) பின் மணியகாரன் முறையும் காணப்பட்டுள்ளது. இம்முறை பச்சிலைப்பள்ளியிலும் காணப்பட்டுள்ளது. அவர்களுடன் கிராமங்களுக்குக் கிராமத்தலைமைக்காரன் முறை காணப்பட்டுள்ளது. பின்னர் DRO முறைக்கு மாறியுள்ள நிர்வாக அமைப்பிற் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசமானது பெரிய பச்சிலைப்பள்ளி, பச்சிலைப்பள்ளி, கரைச்சியும் உள்ளடங்கியதாகக் காணப்பட்டது. ஆரம்ப வன்னிப்பகுதி விவசாயக் குடியேற்றங்கள் தொடங்கி சிறிது காலத்தின்பின் பச்சிலைப்பள்ளியில் இருந்து கரைச்சி DRO பிரிவு பிரிந்து கிளிநொச்சி சென்றுள்ளது. (இதிலிருந்து தற்போது துணுக்காய், கண்டாவளைப் பிரிவுகள் பிரித்துள்ளனர்) பின்பெரிய பச்சிலைப்பள்ளியும், பச்சிலைப்பள்ளியும் இணைந்த DRO பிரிவை உள்ளடக்கிய 11 கிராமத் தலைமைக்காரரை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாக இருந்தது. 1980இன் பின் பெரியபச்சிலைப் பள்ளியை உள்ளடக்கிய (4) நான்கு கிராமத் தலைமைக்காரர் பிரிவும் பிரிந்து பருத்தித்துறையின் வடமராட்சி A.G.A. பிரிவுடன் இணைக்கப் பட்டது. அதன்பின் மருதங்கேணி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு 1990இன் பின் உருவாகி வடமராட்சி கிழக்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு ஆகியது.

அதன்பின் (07) ஏழு தலைமைக்காரர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய (முகமாலை, கிளாலி, இத்தாவில், புலோப்பளை, சோறன்பற்று, முகாவில், கோவில்வயல்) உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாகப் பச்சிலைப்பள்ளி ஆகியது. விசேட சேவை S.S.O. உத்தியோகத்தர்களை உள்வாங்கி (10) பத்துப்பிரிவாகவும், பின் பயிர்ச்செய்கை உத்தியோகத்தர் (C.O) விவசாய விரிவாக்க உத்தியோகத்தரை (K.U.S) உள்ளடக்கி (18) பதினெட்டுப் பிரிவாகத் தற்போது காணப்படுகின்றது (19).

பச்சிலைப்பள்ளியின் மத்திய பகுதியில் உள்ள பளைநகரமானது பல அலுவலகங்கள் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற A9 வீதியும்; புலோப்பளை, தம்பகாமம், மாமுனை வீதியும் நகரமையத்தில் அருகருகே இணையுமாறு

அமையப்பெற்றுள்ளது. அத்துடன் இதரசிறுவீதிகளும் நகரமையத்தை அண்டி இணைக்கின்றன.

ஆரம்பத்திற் பச்சிலைப்பள்ளிப்பிரதேசத்தில் A9 வீதி ஓரத்தில் தென்னைச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதிற் கட்டப்பட்ட வங்களாவில் தர்மக்கேணியில் A9 வீதிக்கண்மையில் மணியகாரன் கந்தோர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது DRO கந்தோராக மாற்றப்பட்டுப் பின்னாளில் P. W. D வங்களாவிற்குப் பளை நகர்மத்திக்கு மாற்றப் பட்டுள்ளது. அதன்பின் ஆசைப்பிள்ளையார் வீட்டிற்கு- முதலியார் முத்துத்தம்பியின் கட்டடத்தின் பின்வீடு அதன்பின் திரு. முருகேசம் பிள்ளை DRO வீட்டிற்கும் மாற்றப்பட்டு 1974ஆம் ஆண்டுகாலப்பகுதியில் தற்போதைய இடத்திற்கும் (பெரியபளையைச் சேர்ந்தவர்களின் காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு) கட்டடம் கட்டப்பட்டு மாற்றப் பட்டுள்ளது.

2000ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின்பின் கட்டடம் சேதமடைய 2002இல் புலோப்பளை வீதியிற் சேனாதிராசா என்பவரின் வீட்டில் இயங்கி 2004இல் மீண்டும் தற்போதைய கட்டடம் அமைக்கப்பட்டு 2005இல் அக்கட்டடத்தில் உ. அ. அதிபர் அலுவலகம் இயங்கத் தொடங்கியது. எதிர்பாராதவிதமாக 2006.8.11 இடப்பெயர்வின்பின் மீண்டும் அலுவலகம் சேதத்திற்கு உள்ளானது. 2010.01.01 மீண்டும் அதே இடத்தில் இயங்க ஆரம்பித்துக் கட்டடத் திருத்தம் இன்னமும் முடிவுறாத நிலையில் இயங்கிவருகின்றது. 2010.02.19ஆம் திகதி மீண்டும் மக்கள் குடியேற்றப் படத் தொடங்கி 2011.11.30ஆம் திகதிவரை 3005குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4877ஆண்களும், 5192 பெண்களுமாக மொத்தம் 10069 பேர் மீள் குடியேறி உள்ளனர். 18 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளின் 15 பிரிவுகளில் மக்கள் மீள்குடியேறி உள்ளனர். இன்னமும் 3 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளான முகமாலை, வேம்பொடுகேணி, இத்தாவிற் பகுதி மக்கள் மீள் குடியேறவில்லை.

நடைபெற்ற உள்ளாட்டு யுத்தத்தின்போது இப்பிரதேசமானது குறிப்பாக 07 முறை இடப்பெயர்வுகளுக்கு உட்பட்டுள்ளது. எனினும் இதன் கிழக்குப் பகுதி 1991 முதல் 2002 வரை தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வையும் கிளாலிப்பகுதி 2000-2010 வரையும், இதரபகுதிகள்

2000.04.21 முதல் 2002. 4.20 வரையும் பின் 2006.08.11 முதல் 2011.03.23ஆம் திகதி வரையும் நீண்டகால இடம்பெயர்வைச் சந்தித்துள்ளதுடன், தொடர்ச்சியாகவும், தற்பொழுதும் 2000இல் இடம்பெயர்ந்த முகமாலை மக்களும், வேம்பொடுகேணி மக்களும் 2006இல் இடம்பெயர்ந்த இத்தாவில் பகுதி மக்களும் மீளக் குடியேற அனுமதிக்கப்படவில்லை. இப்பகுதிகளில் நிலக் கண்ணிகள் இருப்பதே காரணமாகும்.

பளையைப் பொறுத்தவரையில் நகரமையத்திற் பல திணைக்களங்கள் அருகருகே அமைந்துள்ளமையும், A9 பாதையின் இருமருங்கும் நிர்வாக மையங்கள் காணப்படுவதும், சேவையை விரைவாகப் பெற உறுதுணையாக உள்ளது. இங்கு விவசாய விரிவாக்க நிலையம், காவற்பணிமனை, கோட்டக்கல்வி அலுவலகம், பளை மத்திய கல்லூரி, தபாற் காரியாலயம், பெருந்தெருக்கள் திணைக்களம், தொலைத் தொடர்புப் பரிவர்த்தனை நிலையம், வைத்தியசாலை, தென்னை அபிவிருத்திச்சபை, பச்சிலைப்பள்ளிப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம், தெங்கு - பனம்பொருள் விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம், பால்நிலையம், சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, மின்சாரசபை, ஆரம்பநீதிமன்றம், இவற்றின் மையப்பகுதியில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனை என்பன அமைந்துள்ளது. அத்துடன் புகையிரத நிலையமும், பஸ்நிலையமும் அருகருகே அமைந்துள்ளதால் பயணிகளின் பிரயாண வசதி இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் நிர்வாகமானது பிரிட்டிசாரின் பிற்கால ஆட்சிக்காலத்தில் உடையார்களால் 4 பிரிவாகவும், பின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு மணியகாரர்களுக்குக் கீழும் (திரு. மூத்ததம்பி, திரு. சேனாதிராசா) அதன்பின் DRO முறையின்கீழ் திரு. பெருமையினார், திரு. குணசேகரம், திரு. பரராசசிங்கம், திரு. சிறினிவாசன், திரு. தியாகராசா, திரு. முருகேசம்பிள்ளை, திரு. சிவஞானம், திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை, திரு. கந்தப்பிள்ளை, திரு. சோமசுந்தரம், திரு. அருணாசலம், திரு. தம்பையாமார்க்கண்டு போன்றோரின் கீழும் A.G.A முறையின்கீழ் திரு. அம்பலவாணர், திரு. காலிதீன், திரு. முருகையா, திரு. த. மார்க்கண்டு, திரு. அகஸ்ரின், திரு. சோ. அருணாசலம், திரு. கிட்ணர், திரு. முருகவேள், திரு. முருகையா, திரு. சு. கந்தசாமி, செல்வி G. அன்னமயில், திரு. பா.

செந்தில்நந்தனர், திரு. அ. புத்திசிகாமணி, திரு. S. சிவசிறி ஆகியோராலும் சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்பட்டுத் தற்பொழுது திரு. த. முகுந்தன் அவர்களின்கீழ் பச்சிலைப்பள்ளி நிர்வாகம் இயங்கிவருகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் இடப்பெயர்வின்முன் பல கலைவிழாக்கள், கலாசார விழாக்கள் நடந்துள்ளன. அந்தவகையில் தற்பொழுதும் கலைஞர்களைக் கௌரவித்து இப்பிரதேசக் கலை கலாசாரங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இவ்விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

மக்களின் முயற்சியாலும் அரச அலுவலகங்களின் செயற்றிறன் மிக்க செயற்பாடுகளாலும், பிரதேச செயலகத்தினது சிறப்பான வழிநடத்தலாலும் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசமானது தனது பொருளாதார வளமான தென்னைவளத்தை முன்னேற்றுவதுடன் கல்வி, மற்றும் இதர துறைகளிலும் சிறப்புற முன்னகர்ந்து வளம் பெறும் என்பதில் எந்தவித மாற்றுக்கருத்துக்கும் இடமில்லை.

சீ. புவனராஜா,
கிராம உத்தியோகத்தர்,
தம்பகாமம், பளைநகரம்.



இதம் தரும் இசைக்கலை

இசை என்பது கட்டுப்பாடுள்ள இனிமை மிகு ஒலியாகும். இசை இசைவிக்க வல்லது. தாவரங்கள், விலங்கினங்கள், மனிதர்கள் மட்டுமன்றி இறைவனையும் ஈர்ப்பதான வலிமை இசைக்கு உண்டு. muses எனப்படும் கிரேக்க தேவதைகள் ஆர்வமுடன் வளர்த்த கலை இசை. எனவே தான் ஆங்கிலத்தில் music என்ற பெயர் இசைக்கு வழங்கலாயிற்று.

மொழி தோன்றுவதற்கு முன்னதாகவே மனிதனின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடாக இசை தோன்றியது. இசைக்கு வலுச்சேர்க்க ஆடலும் கூடிற்று. மொழி வழக்கின் பின்னும் மனித உணர்வின் வடிகாலாகப் பாடல் விளங்கிற்று. இவ்வாறு உணர்ச்சி வெளிப்பாடாக உச்சரிக்கப்பட்ட பாடல்கள் எழுதாக் கவிகளாய் செவி வழி பேணப்பட்டு எவரும் உரிமை கோர முடியாத நாட்டார் பாடல்கள் ஆயிற்று.

"நண்டு நறுக்கிப் பொன்னி ஆணமுங் காய்ச்சி
நாலாளி நெல்லுக் குத்திச் சோறுமாக்கி" என்பது நாமணக்கும் நாட்டார் பாடல் வரிகளில் ஒன்று.

இறைவன் இசைவடிவானவன் என்பது ஆன்றோர் கூற்று. இதனால்தான் "ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே", "பண்ணமர் வீணையினாய்" என்றெல்லாம் தேவார முதலிகள் தேவாரம் வடித்தனர். கடவுளர் கைகளில் கலை நயமாய் அமர்ந்திருக்கும் இசைக்கருவிகள் இசைக் கலையின் தெய்வீகத் தன்மைக்குத் தக்க சான்றாகும். இறைவனை இசையால் பணிவிக்க முடியும். மனிதன் இசையாபிசேகம் செய்தால் இறைவன் அருலாற்றைத் திறப்பது திண்ணம். இதற்குப் பல சான்றுகள் உள. இந்துக்களின் வரலாற்றில் இராவணன் சாமகானம் பாடி சிவனை மயக்கியதாக வரலாறு கூறுகிறது. தாவீது அரசன் தனது பத்து நரம்புள்ள வீணையை மீட்டி திருப்பாடல்கள் மூலம் இறைவனை வாழ்த்தியதாய் விவிலியம் கூறும்.

மனித வாழ்வின் எல்லா அசைவுகளும் இசையில் ஊன்றியிருக்கிறது. சிசுவொன்று பூமியை முதன் முதலில் பார்க்கும்போது மருத்துவிச்சி வாழ்த்துப் பாடுவாள். அக்குழந்தை தூங்குவதற்குத் தாய் மேகராகக் குறிஞ்சியில் (நீலாம்பரி) தாலாட்டுப் பாடுவாள். பின்னும் தளர் நடைக்குக் தாழிசை கை கொட்டச் சாளை. இன்னும் நண்பர்களோடு விளையாட்டுப் பாடல், சடங்கு சம்பிர தாயங்களில் நலங்குப்பாடல், இறைவனை வழிபட கண்ணி சிந்து பொருளீட்டத் தொழிற்பாடல். அதிலும் தொழிலுக்கு ஏற்றாப்போல் மீனவப்பாடல், ஏர்ப்பாடல் ஏற்றப்பாடல் அரிவுவெட்டு பொலி எனப்பலவகை. இங்கு ஆனந்தபைரவி, மோகனம், சங்கராபரணம் போன்ற இராகச் சாயங்கள் வெளிப்படக்காணலாம். உழைத்துக் களைத்தபின் ஓய்வெடுக்கக் கூத்துக்கள், கும்மிகள் இவையாவும் சலித்தபின் சாவு. முகாரி ராகத்தில் ஒப்பாரி பாட மனித வாழ்வு இசையோடு தொடங்கி இசையோடு முடிகிறது.

இசையிடத்தே பல புரியாத புதிர்களும் உண்டு. இசை பயில்வோர்க்கு அன்பு, அடக்கம், சாந்தம், பொறுமை, கற்பனாசக்தி பெருகும் என்பது ஆய்வாளர் கூற்று. தூக்கம் தொலைத்தவர்க்கு நல்லிசை தூக்கம் தரும். குரல்ப் பயிற்சி செய்தால் குறட்டை அகலும் என்கிறார். Dr. Elisabeth Scolt மென்மையான இசை மன இறுக்கத்தைத் தளர்த்தும். இவ்வாறான மருத்துவ குணங்கள் ஒருபுறமிருக்க இயற்கையை வளைக்கவும் இராகங்கள் உண்டு. "அமிர்தவார்சனி" பாடினால் மழை பொழியும்; "தீபக்" பாடினால் தீயும் தோன்றும். இவைகள் ஆதாரபூர்வமான வரலாற்றுச் செய்திகளே.

"வசத்துளி" -09-

Melodi (மெலோடி) Harmora (ஹார்மோனி) Poliponi பொலிபோனி என வெவ்வேறு இசைவகைகள் உலகம் முழுவதும் வியாபித்துக் காணப்படுகிறது. இலங்கையர் நாம் இந்திய இசைவழி மரபுகளையே கையாளுகின்றோம். இந்தியாவிலும் இன்று பல்தேசங்களிலும் இசைக்கு இலக்கணம்பல வகுக்கப்பட்டாலும் நம்நாட்டு விபுலானந்தரின் "யாழ்நூல்", இசை ஆராய்ச்சி நூல் வரிசையில் சிறந்து விளங்குகின்றது என்பது நமக்குப் பெருமையே. வடமோடி தென்மோடிக் கூத்துப் போன்ற உபபாரம்பரிய இசைகளை விடுத்து உயர் பாரம்பரிய இசையான சாஸ்திரிய இசை, வாத்திய இசை போன்றவற்றை நம்மவர்க்கு அறிமுகப்படுத்திய இந்தியர்களே வியக்கும் அளவிற்கு நம்நாட்டிலும் இசை வேருன்றி உள்ளது. தவில் வாத்தியமானது இலங்கையர்க்கே உரிய இசைக்கருவியாகக் கணிக்கப்படுகிறது. இசைவளர்க்கும் நிறுவனங்கள் பலவும், எண்ணற்ற இசையாளர்களும் இசைவளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுகின்றனர்.

நரம்பிசைக்கருவியாம் யாழின் பெயர்கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தைத் தலையாகக் கொண்ட வட பகுதியில் நம் கண் காண வாழ்ந்த இசைக்கலைஞர்களான மறைந்த N.K.பத்மநாதன், வீரமணிஐயர் திலகநாயகம்போல் போன்ற இசை வித்துவான்கள் உருவாக வேண்டும். மண்டபங்கள் தோறும் வாய்ப்பாட்டு, வாத்தியக் கச்சேரிகள் ஒலிக்க வேண்டும். இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரி, வட இலங்கைச் சங்கீதசபை போன்ற பெரிதும் இசை வளர்க்கும் நிறுவனங்கள் செயற்பட வேண்டும்.

ஒரு பிரதேசம் பொருள் வளங்களால் நிரம்பி இருந்தால் மட்டும் நிறைவு கண்டுவிட முடியாது. அது தனது பண்பாடு கலை கலாசாரங்களை அதன் தொன்மை கெடாது அடுத்த சந்ததிக்கு வழங்கக்கூடிய கலைவளம் கொண்டதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சமகால நம்வாழ்வு இடர்களின் பின்னது. இனி எமது இருப்பை நிலைப்படுத்தி மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்தி மீளெழுச்சி பெறுவதற்கு எமது உளவடுக்கள் ஆற்றப்பட வேண்டும். வடுக்களோடான உள்ளத்தை வாய்வார்த்தைகள் வருவதைக் காட்டிலும் காட்சிகளோடான இசையினால்தான் குணப்படுத்த முடியும்.



பச்சிலைப் பள்ளியில் கண்ணகையம்மன் வழிபாடு

பக்தி எப்பொழுது மனிதனுடன் பிணைந்து கொண்டது? ஏன் மனிதன் வழிபாடு இயற்றத் தொடங்கினான். இக்கேள்விகள் என் மனதிற்பல தடவைகள் எழுந்திருக்கின்றன. பக்தி இல்லாவிடில் எம் சமூகம் மிகவும் கீழ்நிலைக்குச் சென்று விட்டிருக்கும்.

மனிதன் எவ்வகையாக நோக்கினும் விலங்கு ஒன்றின் அடிப்படைதான். இது விஞ்ஞான பூர்வமான முடிவு. ஆனால், விலங்கு ஒன்றுக்கு எவ்வாறு வழிபாடு இயற்றத் தெரிந்தது என்பது மனிதனின் ஆறாம் அறிவு காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

மனிதனுடைய ஆரம்ப கால வாழ்வு என்பது திருப்திகரமாக அமைந்த ஒன்றல்ல. மிகக் கொடும் போராட்டங்களைக் கொண்டதாகவே இருந்தது. இயற்கையையும், கொடூர விலங்குகளையும் எதிர்த்து வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்த வேண்டிய தேவை எமது முன்னோர்க்கு

இருந்தது. மனிதன் இயற்கையின் சவாலை எதிர்கொண்டபோதும் அதனை என்றும் வெல்ல முடியாதவனாகவே இருந்தான் என்பதே இன்று வரை தொடரும் நிலைமை.

எனவே தான் ஆரம்பகால மனிதன் இயற்கையைப் பெரும் சக்தியாகக் கருதி அதனை வழிபடத் தொடங்கினான் என்று நாம் கொள்ள முடிகின்றது. ஆறு பெருக்கெடுத்தபோது இறைவனே வந்து அதனை மறித்துக் கட்டியதாக திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது. எனவே மனிதனுக்குச் சவாலாக இயற்கை இருந்தது உண்மை. அதனை வழிபட்டால் அது தனக்குச் சாதமாக இருக்கும் என நம்பினான்.

காலப்போக்கில் இந்த இயற்கை தானாக இப்படி அழிவுகளைச் செயற்படுத்த முடியாது. இதனை இயக்க ஒருவன் இருக்கவேண்டும். அவனே இறைவன் என்ற முடிவினால் மனிதன் உருவ, அருவ வழிபாட்டு முறைக்கு மாறினான் என அறியமுடிகின்றது. உலகின் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு மனித சமூகமும் தனக்கேற்ற விதத்தில் மதங்களை உருவாக்கி, அதற்குரிய கோட்பாடுகள், வரைமுறைகளையும் உருவாக்கி வழிபடத் தொடங்கினான். இந்துமதம் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் உருவாகி வேருன்றியது.

இந்துமதம் மிகவும் பழைமையானதெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம், பௌத்தம் எல்லாவற்றுக்கும் சாதாரணமாக நோக்கின் மிக முந்தியதாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்துமதம் காட்டும் கடவுள்கள் இரண்டு வழியாகக் கொள்ளப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர். அவையாவன:

1. ஆரிய மரபில் வந்தவை
2. திராவிட மரபில் வந்தவை

பெருமாள், சுப்பிரமணியக் கடவுள், கணபதி முதலிய தெய்வங்கள் ஆரிய மரபில் இணைக்கப்பட்டவை.

திராவிட மரபின் தெய்வங்களாகக் கண்ணகை, சிவன், முனியப்பர், அண்ணமார், ஐயனார், நாச்சிமார், தம்பிரான் முதலிய தெய்வங்கள் திராவிட மரபில் உருவாகியவை. இன்னும் பல சிறு

தெய்வங்கள் எமது கிராமங்கள், எமது கிராமங்களிற் பல்வேறு மூலைகளில் இப்பொழுதும் வழிபட்டு வரப்படுகின்றன.

ஆரிய மரபு இருக்கு, யசூர், சாமம், அதர்ணம் என்ற நால் வேதங்களின் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகவும் சமஸ்கிருதத்தில் மந்திர உச்சாடனம் செய்து வழிபடுபவையாக இருக்கின்றன. வட இந்தியப் படைபெயடுப்புக்கள் தென்னிந்தியாவில் நிகழ்ந்தபோது இந்த வழிபாட்டு மரபு திராவிட மரபுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு எமது வழிபாட்டு முறை மாற்றம் அடைவதற்கு வழிவகுத்ததாக அமைகின்றது.

தென்னிந்தியப் படையெடுப்புக்கள் இலங்கையை நோக்கி நகர்ந்த போது எமது வழிபாட்டு முறையும் இதனை உள்வாங்கிக் கொண்டது. திராவிடர்கள் ஆரிய மரபு கலக்கும் வரை வேதங்களைக் கொண்டு பூசை நிகழ்த்தியதாக இல்லை. இவ்வேதங்களை ஜெபிப்பவர்கள் "பிராமணர்கள்" எனப்பட்டனர். இவர்கள் எவ்வகையாலும் திராவிடர்கள் இல்லை. ஆரிய வம்சா வழியினரே. (திராவிடர் வீட்டில் தண்ணீர் குடிக்கமாட்டார்கள்) இவர்கள் எமது வழிபாட்டு முறையில் நிறைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினர்.

திராவிட மரபின் தெய்வங்கள் இயற்கை வழிபாட்டுக்குப் பின் தோன்றியவை என்று நோக்கும்போது மேற்சொன்ன தெய்வங்கள் முக்கிய பங்கு கொண்டவை. இவற்றிற் பல தெய்வங்கள்; வாழ்ந்த மனிதர்களைத் தெய்வமாக்கப்பட்ட நிலை காணப்படுகின்றது.

கண்ணகி : திருட்டுப்பட்டம் சூட்டப்பட்ட கணவனுக்காக நீதி கேட்ட பெண்

நாச்சியார் : ஊரைக் காக்கப் போராடிய வீரப் பெண்மணி

விறுமர் : ஊர் எல்லையைக் காத்த வீரன்

இவ்வாறாக மக்களுக்காக உயிர் நீத்தவர்களும் தெய்வமாக்கப் பட்டனர். குடும்பங்களுக்காக உழைத்தவர்களே தெய்வமாக்கப்பட்ட நிலையில் இது மிகப்பெரிய விடயமாக அமையாது.

கண்ணகி தூய தமிழ்ப் பெண். தன் வாழ்வில் - தன் வாழ்வில் நிகழ்ந்த எதிர்பாராத சம்பவங்களால் வாழ்விழந்து பின் தெய்வமாக்கப் படுகிறாள்.

"வசுத்துளி" -14-

சிலப்பதிகாரம் - தமிழில் எழுந்த ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்று. இதுவே கண்ணகி வரலாற்றைக் கூறுவதாகவும் அமைகின்றது. சிலப்பதிகாரம் காட்டும் கண்ணகி வாழ்வு உண்மையானதாகவே அமையலாம்; விடலாம். கதை நிகழ்ந்த பின்னரே இளங்கோ அடிகள் காவியமாகப் பாடினார். ஆனால், கண்ணகி தெய்வமாக்கப்பட்டுப் பல ஆயிரம் வருடம் கடந்து விட்டது. சேரன் செங்குட்டுவன் முதன்முதலில் கண்ணகிக்குக் கோயில் எடுத்தான் என்கின்றது சிலப்பதிகாரம்.

இலங்கையில் "கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு மன்னன்" கோயில் எடுத்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட கண்ணகி கோயில்களும், மலையகத்தில் இருபதிற்கு மேற்பட்ட கோயில்களும் இன்றுவரை இலங்கையிற் பிரபல்யம் பெற்றவை.

எமது பிராந்தியத்தில் ஆதி காலத்தில் "நாக வழிபாடு" நிலவியது. இதனை இன்று நாம் காணும் நயினை நாகபூஷணி அம்மன், நாகர்கோவில், நாகதம்பிரான் ஆலயம், புதூர் நாகதம்பிரான் ஆலயம் என்பன சான்றாக அமைகின்றன.

நாக வழிபாட்டின் பின்னர்தான் கண்ணகி வழிபாடு எம்பிராந்தியத்தில் அறிமுகம் ஆகியது. கண்ணகி வழிபாட்டில் சர்ச்சைகள் எழுந்ததுண்டு. ஏனெனில், தாய் வயிற்றிற் பிறந்து வளர்ந்து மறையும் ஒருவரைத் தெய்வமாக்க சைவ சித்தாந்திகள் மறுப்புத் தெரிவித்துவந்தனர். ஏனெனில், இறைவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். அவனுக்குத் தொடக்கமும் முடிவும் இருக்கக்கூடாது. இதுவே இறைவனின் நிலை, எனவே, கண்ணகி வழிபடக் கூடிய தெய்வம் இல்லை என வாதிட்டனர். ஆனால், இவ்வாதம் நாளடைவில் மெதுவாக அடங்கிப்போய்விட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கோயில் கண்ணகியம்மன் என்ற பேரை மாற்றிச் சக்தியின் பேரை வைக்க முற்பட்ட வழக்கில் வழக்குத் தோற்றுப் போய்விட்ட சம்பவம் உண்டு.

பச்சிலைப்பள்ளியில் அறத்தி அம்மன், இரட்டைக் கேணியம்மன், செருக்கஞ்சாட்டி அம்மன், திரியாய் அம்மன், நவனிவெளியம்மன், நெழியாய் அம்மன், சோரன்பற்று கண்ணகை அம்மன் போன்ற ஆலயங்கள் யாவும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்களே. இவை

பச்சிலைப்பள்ளியின் பல திக்குகளில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பரம்பரை பம்பரையாக மக்களின் வழிபாட்டிடங்களே பச்சிலைப்பள்ளியில் வேறு தெய்வங்களின் கோவில்களைவிட மிகவும் பிரசித்தமானவை. இவ்வாலயங்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் இவை நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டவை. எம்மிடம் முறையான வரலாற்றுப் பதிவுகள் இன்மையால் இவற்றின் முறையான வரலாற்றை எம்மால் அறியமுடியாதுள்ளமை வருந்தத்தக்க விடயமாகும்.

இக்கோவில்களின் வழிபாட்டு முறை முற்றிலுமாகத் திராவிட மரபின் வெளிப்பாடாகவும், பாரம்பரிய முறையாகவும் காணப்படுகின்றது. இங்கு பூசை செய்பவர்கள் மக்களால் "பூசாரியார்" என்று கௌரவமாக அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். கடவுளைப் பூவினால் சரியாகத் தொடர்ச்சியாக அர்ச்சித்துப் பூசையை மேற்கொள்வதால் இவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பிராமணர்கள் கிடையாது. சாதாரண குடிமக்களாக இருந்தனர். இது எதனைக் காட்டுகின்றதென்றால் பிராமண மரபு வருவதற்கு முன்பே எம்பிரதேசத்தில் வழிபாடுகள் தொடங்கிவிட்டன என்பதாகும்.

இப்பூசாரிகள் மக்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டனர். இதனால் "பூசாரியார்" என மரியாதையாக அழைக்கப்பட்டனர். பூசாரியார் சைவபோசனம் உடையவராகவும், நல்லொழுக்கம் உடையவராகவும் காணப்பட்டனர். கோவில் இவருடைய பொறுப்பில் இருந்துவந்தது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் கோவிலில் மோதக, அமுதுப் பூசை இடம்பெறும். தினமும் விளக்கேற்றப்படும். காலம் மாற ஒவ்வொரு நாளும் பூசை இடம்பெறத் தொடங்கியது. மக்கள் பூசைப் பொருட்களை வழங்கி வந்தனர். மோதகப் பூசை என்றால் தாமே சென்று பூசாரியாருடன் சேர்ந்து மோதகம் அவித்துச் சாமிக்குப் படைத்து, பூசையை முடிப்பர், அடியார்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பர். இதனால் சமூக ஒற்றுமை மேன்மை அடைய வாய்ப்பாகவும் அமைந்தது.

அம்மன் ஆலயங்களின் முக்கிய பூசை நிகழ்வு: பொங்கல் - குளிர்த்திப் பூசையாகும். இது முக்கிய பூசையாக அமைகின்றது. வருடம் ஒருமுறை சிறப்பாகச் செய்யும் நிலை காணப்பட்டது. மக்கள்

"வசத்துளி" -16-

குதூகலமாகவும், மகிழ்வாகவும் இதனை மேற்கொண்டனர். பொங்கலுக்கென்றே பணம் சேகரித்துப் பொருட்களை வாங்குவர். புது உடுப்பு எடுப்பர். அறத்தி பொங்கலுக்கே எனக்கு ஒரு புதிய காற்சட்டையும், சேட்டும் கிடைக்கும். அடுத்த பொங்கல்வரை அதுதான் புதுக்காற்சட்டையும் புதுச்சேட்டும் எமது ஊரின் முழுக்குடும்பமே புது ஆடை அணிந்து பொங்கலுகுச் செல்வர்.

பொங்கலைக் குளிர்த்தி என்று அழைக்கப்படுவதன் காரணம் - அதாவது தெய்வத்தைக் குளிரப்பண்ணுதல் என்பதாகும். கண்ணகி கோபம் கொண்ட தெய்வம் - இல்லாத பொல்லாத வருத்தம் தருபவள் அவளைக் குளிரப் பண்ணினால் துன்பங்கள் தரமாட்டாள் என்று மக்கள் நம்பினர். பொங்கல் வருகின்றதென்றால் பூசாரியாரின் முகம் யோசனையில் ஆழ்ந்துவிடும். பொங்கலைச் சிறப்பாக நடாத்தி முடிக்கும் பொறுப்பு அவரையே சூழ்ந்திருக்கும். உதவியாளர்களுடன் சேர்ந்து ஊர் முழுவதும் சென்று பொங்கற் பண்டங்கள், பணம் முதலியவற்றை மக்களிடம் சேகரிக்கத் தொடங்குவார். மக்களும் நெல், பச்சையரிசி, பயறு, உழுந்து என்பவற்றைத் தங்கள் நிலைவரத்துக்கு ஏற்ப வழங்குவர்.

பொங்கல் நிகழ்வதற்காக முன் ஏற்பாடாக அமைவது "விளக்கு வைத்தல்" நிகழ்ச்சி ஆகும். இது பொங்கலுக்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன் நிகழ்த்தப்படும். விளக்கு வைத்தபின் யாரும் கோயிலுக்குச் செல்லமாட்டார்கள். பூசாரியார் மட்டுமே செல்வார். விளக்கு வைத்த காலத்தில் அம்மன் உக்கிரமாக இருப்பாள். கோயிலுக்குச் சென்றால் அவளது கோபத்துக்கு ஆளாகலாம் என்பதாற்றான் கோயிலுக்கு செல்லமாட்டார்கள். குறிப்பாக; சிறுவர்களை அந்தப்பக்கம் போகவே விடமாட்டார்கள். குளத்திற்குக் குளிக்கவே போகமுடியாது.

விளக்கு வைப்பதன் நோக்கம். ஒரு வாரத்துக்கு மக்களை ஆசாரமாக இருந்து கோயிலுக்கு வரப்பண்ணுவதற்காக இருக்கலாம். பொங்கலுக்கு முதல்நாள் "பண்டம் எடுத்தல்" நிகழ்வு நடைபெறும். இதில் பொங்கலுக்குத் தேவையான அரிசி, பழவகைகள் வளந்துப்பாணை முதலியன இருக்கும்.

பண்டம் எடுக்கும் நிகழ்வு கோயில் வளவில் இடம்பெறாமல், பிறிதொரு இடத்தில் இடம்பெறுவது வழமை. அது பூசாரியார் வீடு,

அழைக்கப்படும் கதிரனின் பறை ஒலி அதிகாலை இளங்காற்றில் அம்மாளாச்சி வருகின்றாள், வருகின்றாள் என்ற நாதத்துடன் எம் காதில் வந்துவிழும்.

"உண்ணாண துரையர் ஆச்சிக்கு (அம்மன்) அடிக்கிற கையால் இளவு வீட்டில் அடிக்கமாட்டன்" என்று சத்தியம் செய்து, தீவிர அம்மன் பக்தனாக வாழ்ந்த "கதிரப்பா" ஒரு கிறிஸ்தவர் - திருநீறு பூசுவதை நான் கண்டதில்லை - ஆச்சி என்று அம்மாளை விழிக்கும்போது கண் கலங்குவதைக் கண்டிருக்கின்றேன் - முகமாலையைச் சேர்ந்தவர் 1990 களில் இறந்துபோனார் - கதிரப்பா காவடிக்கு மேளம் அடித்தாற்றான் உரு வராதவனுக்கும் உரு வரும். (உரு = உடலை நடுங்க வைத்தல்)

வளந்துப் பானைக்காரர்கள் தம்பாளை முன் நின்று கிழக்கே பொங்கிச் சரிக்கும்வரை தென்னம் பாளைகளைச் சொருகிச் சொருகி, அடுப்பை எரித்துக்கொண்டு இருப்பார்கள். பாளைகள் சரிக்கத் தொடங்கும். கிழக்கே சரிந்தால் அடுத்தமுறை வெள்ளாமை ஊருக்குச் சிறப்பாக விளையும் என்ற நம்பிக்கை.

பூசை ஏற்பாடுகள் நடக்கத் தொடங்கும். எத்தனை வாழைக்குலைகள்? ஒரு இருபது வரும். சீப்புச் சீப்பாக வெட்டிப் பரவி பலாப்பழங்களைக் கீலம், கீலமாகக் கீறிவைத்து தோடம்பழம், மாம்பழம், விளாம்பழம் எனப் பலவகைப் பழங்கள் வெட்டப்பட்டுப் படைக்கப்படும். பூக்கள் மலையாகக் குவிந்திருக்கும். "பூமடை-காய்மடை" அம்மன்முன் பரவிக் கிடக்கும் அழகே தனிதான்.

பெரும் வாழை இலைகளைப் பரவி அதன்மீது வளந்துப் பாளைகளில் இருந்து எடுத்த பச்சையரிசிப் பொங்கலைப் படைத்து; "மடைபரவி" பூசை ஆரம்பமாகும். பறை ஒங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கும். பூசைக்குமுன் காவடிகள், பாற்செம்புகள், கற்பூரச் சட்டி எடுப்பவர்கள் கோயில் நிரம்பி வழியப் பூசாரியார் திருநீற்றை எடுத்து மண்டியிட்டு; வருபவர்களின் நெற்றியிற் பூசி நேர்த்திக்கடனை நிறைவு செய்து வைப்பார்.

கற்பூரம் தட்டில் ஒங்கி எரியும். அடியார்களின் "அரோகரா" சத்தம் வானப் பிளக்கும். பறை மேளத்தின் ஒலியும் அரோகராச் சத்தத்தின் ஒலியும் ஒன்றைஒன்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒலித்துக்

கொண்டிருக்கும். பூசையின் உச்சக் கட்டத்தில் ஒருவர் கலையாடி வருவார். அடியார்கள் ஒதுங்கி வருவார்கள். பறையின் சத்தம் ஓங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கும். பூசையின் இறுதிக் கட்டத்தில் 'வழி வெட்டல்' நடைபெற ஆயத்தம் நடைபெறும். கோயிற் கிழக்குப் பக்கமாகச் சிறு பந்தல் அமைத்து அங்கும் பொங்கல், பழம், காய் படைத்துச் சிறு பூசை செய்யப்பட்டு வரிசையாக அடுக்கப்பட்டு பலி கொடுக்கப்படும்.

இளநீர் வெட்டியபின் பூசாரியார் கலையாடுபவரிடம் ஒரு தேசிக்காயைக் கொடுப்பார். கலையாடுபவர் தேசிக்காயைக் கிழக்கு நோக்கி எறிவார். இதன் அர்த்தம் யாதெனில் அம்மன் வற்றாப்பளைக்குச் சென்று அங்குள்ள அம்மனுடன் உறவாடி வருவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து தருவதாக அமையும். வழிவெட்டல் நிகழ்வும் இதையே குறிக்கின்றது. பளையில் அனைத்துக் கோவிற் பொங்கலிலும் இச் செயற்பாடு நிகழ்வு நடைபெறுவது வழக்கம்.

பொங்கல் நிறைவு பெற்றுவிடும் - பிறகு அடுத்த திங்கள் "எட்டாம் மேடை" மோதகப் பூசையுடன் நடைபெறும். கச்சாய் கண்ணகை அம்மன், புலோப்பளை அறத்தியம்மன், வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் மூன்றும் வரலாற்றுத் தொடர்பு கொண்டவை. என்றும் பழமையானவை என்றும் வில்லிசைப் புலவர் கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி) அவர்கள் தனது வில்லிசை நிகழ்விற் குறிப்பிடுவது உண்டு.

இவ்வாறு பச்சிலைப்பள்ளியில் உள்ள அனைத்து கண்ணகை அம்மன் கோவில்களும் பழைமையும் அருட் சிறப்பும் கொண்டவை. இன்னும் அடியார்களுக்கு அருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்பவை.

இ. கோகுலராகவன்,
அதிபர், யா/ புத்தூர் இந்து ஆரம்பப்பாடசாலை,
(புலோப்பளை மேற்கு, பளை)

நடந்து வந்த பாதைகளில்...

ஆடம்பரமில்லாத வாழ்வினில்
அமைதியாய் போனது எங்கள் வாழ்வு
சலனமின்றி சங்கமித்த உறவுகளில்
மாறாத அழியாக் கீறல்கள்.

இறைவன் அருளிய ஆசீர்வாதமா?
எம்மவர்க்கு எழுதப்பட்ட தலைவிதியா?
சொல்லிடத்தான் வேண்டுமா?
ஏற்றிடத்தான் மனங்கள் மறுக்குமா?

எதிர்காலக் கனவுகளில் மகிழ்ந்திருக்கையில்
வழிமறித்தது பள்ளத்தாக்குகள்
கால்கள் போன திசையில்
காடு மேடெல்லாம் தடம் புரண்டோம்.

இல்லிடம் விட்டு நடந்தோம்
தங்குவதற்கு மர நிழல்களையல்ல
பதுங்கு குழிகளைத் தேடினோம்
ஓடினோம் உயிரையே பணயம் வைத்து
இழந்தோம் எம்மிடம் இருந்தவைகளை.

உயிர்ப் பிச்சை கேட்டு
வேஷங்கள் பல தரித்தோம்
கூட இருந்தவரின் வாழ்வை
குழிதோண்டிப் புதைத்தோம்.

எம்மோடு இருந்தவரின்
எண்ணற்ற நினைவுகளில் மிதக்கின்றோம்
ஆயிரம் கதைகள் பேசி மெளனமாகக்
கண்ணீர் வடிக்கின்றோம் - ஏனென்றால்
எம்மவரின் புதைகுழிகளை எங்கோ

தொலைத்து விட்டோம்.
எஞ்சியிருந்த மீதங்களுடன்
நடைப்பிணங்களாக அழைத்து
வரப்பட்டோம்
அகதி முகாம்களிற்குப்
பச்சிளம் பாலகர் முதல்
தள்ளாடும் முதியவர் வரை
கையேந்தி நின்றோம்
ஒரு வேளை உணவிற்காய்
கடைசி நிரையில் நின்றதால்
திரும்பினோம் ஏமாற்றத்தோடு.

கால நீரோட்டத்தில்
எம் வாழ்வு அள்ளுண்டு போனது
அடுக்கடுக்காக மீள் குடியேற்றங்கள்
திரும்பினோம் எம் கால் பதித்த முற்றங்களிற்கு
எங்குமே வெறுமை
எதிலுமே சலனம்
வாழ்கின்றோம் எதிர்காலக் கனவுகளோடு.

மருசலீன் மரியஜெஸ்ரீனா
புலோப்பளை மேற்கு,
பளை.



தமிழரின் சைவத் திருமணச் சடங்கும் கைநழுவும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை முழுமையாகக் காட்டுபவை அந்த இனத்தின் சடங்குகள் தான். அந்தவகையில் தமிழரின் சைவத்திருமணச் சடங்குகள் முதன்மையுடையன. எங்கள் பண்பாட்டுக் கோலங்களான ஆடையும் அணியும், மங்கல கருமங்கள், மணக்கோலம் புனைதல், வாழ்த்துதல் விருந்தோம்பல், உறவு கொண்டாடுதல் முதலானவை திருமணச் சடங்கில் இடம் பெறுகின்றன.

உறுதிப் பயன்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைவதற்குரிய மூலமாகத்திருமணத்தின் மூலம் இல்லற வாழ்வினை அமைத்தல் அர்த்தமுள்ள கிரியைகள் மூலம் காட்டப்படுகின்றது.

சடங்குகளை கிரியைகள் என்றும் கரணங்கள் என்றும் நமது நூல்கள் கூறும் நமது முன்னோர்கள் இவற்றினை அமைத்துத் தந்துள்ளார்கள்.

எழுதா விதிகளாக இருந்த சடங்குகள் பண்பாட்டின் கட்டமைப்புக் குலையாது இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எழுதும் விதிகளாக வந்துவிட்டன. நமது பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் "பொய்யும் வழுவும் புகுந்த பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்பர்"

எனக் கூறும் பொய்யும் வழுவும் புகுந்திடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக பெரியோர்களால் வகுக்கப்பெற்ற கரணங்களாகிய சடங்குகள் இன்று அவற்றின் நிலையில் இருந்து வழுவித்தடம் புரண்டு செல்லத் தொடங்கியுள்ளன. இதனைக் கவனத்திற் கொண்டு உண்மை நிலை வழுவாமல் பொய்மை புகுந்திடாமல் தூய்மைகுன்றாமல் காக்க வேண்டியது எம் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும்.

திருமணம்

திருமணம் என்பது ஒத்த இயல்புடைய ஆண்மகனையும் பெண்மகனையும் பலரறிய இல்லத்தில் இணைத்து வைக்கும் சடங்கு ஆகும். இங்கு ஆண்மகனும், பெண்மகளும், சிவமும், சக்தியும் எனும் பாவனையில் வைத்து கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. இறுதி மூச்சுவரை சிவம், சக்தி பாவனையில் வழுவாதிருந்து இல்லற வாழ்வை நிறைவித்துக் கொள்ள அடியிடு செய்து வைக்கும் சிறப்போடு கூடியவை இச்சைவத் திருமணச் சடங்குகள் எனும் விளக்கம் மணமக்களும் மற்றுமுள்ளோர்கும் மீள வலியுறுத்தப்படவேண்டியுள்ளது. தெய்வீகம் நிறைந்த இத்திருமணச் சடங்குகளில் பங்கு கொள்ளும் ஒவ்வொரு வரும் மங்கலமான இல்லற வாழ்வும், தூய உள்ளமும், சாந்த குணமும் உள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

கிரியா குரு

அங்க இலட்சணம் உடையவராயும் கிரியைகள் பற்றிய பூரண விளக்கம் உடையவராயும் கிரியைகளை விதிப்படி செய்வதில் நிறைந்த கவனம் உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். குருசிவ பூசை வழிபாட்டில் உறுதியுடையவராய் இருத்தல் மிக இன்றியமையாதது. இந்நிலை வழுவி சிவபூசை செய்யாதவர்களும் சிறு தெய்வ வழிபாடு

உடையவர்களும் இதை ஒரு தொழிலாகக் கருதிச் செய்யும் நிலை தலைதூக்கி உள்ளது. சரியான குரு இல்லாத வித்தை பாழ்' என்பதனைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

ஆடையும் அணியும்

"ஆள்பாதி ஆடைபாதி" என்பது மூத்தோர் வாக்கு மண விழாவில் பங்கு கொள்ளும் ஒவ்வொரு தமிழரது உடையும் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாடு உடையதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. பெண்கள் சேலை அணிந்து கொண்டை போட்டு, பூ அணிந்து பொட்டிட்டு வரும் நிலை தொடர்வது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இளம் கண்ணிப் பெண்கள் முழுப்பாவாடை, துண்டுத் தாவணி அணிந்து வருவது எமது பண்பாடு. ஆண்கள் பட்டு வேட்டி, அணிந்து வருவது நமது பண்பாடாகும். இதனை விடுத்து தமிழருக்குரிய சைவத்திருமணச் சடங்கின் நாயகனாக இருப்பவர் அன்னிய வேடத்தில் இருப்பது வேடிக்கையல்லவா?

தாலிகூறை

திருமணத்தில் தாலியும் கூறையும் தான் மிக முக்கியமானவை. மணமகன் பெண்ணிடமிருந்து சீதனத்தினை எதிர்பார்ப்பது போல மணமகள் மணமகனிடமிருந்து தாலிகூறையினை எதிர்பார்க்கின்றாள். தாலி, கூறை மணமகனின் உழைப்பில் வாங்கப்பட வேண்டும். அவற்றின் தரம் ஆண்மகனின் தரத்தினைக் காட்டுவதாக அமையும் ஆனால் இப்போது பெண்ணிடம் இருந்து சீதனம் மட்டுமல்ல நன்கொடையும் வாங்கப்படுகின்றது. நன்கொடைப் பணத்தில் இருந்து தான் தாலி, கூறை வாங்கப்படுகின்றது. கல்யாண வீட்டுச் செலவுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது ஆண்மைக்கு அழகா? இவை அனைத்தும் மணமகனின் தேட்டமாகவே இருக்க வேண்டும்.

தாரதத்தம் செய்த பின் கன்னிகாதானம் செய்யப்படுவதன் அர்த்தம் இவ்வளவு காலமும் தந்தை தாய்க்குரியவளாக இருந்த பெண் இக்கணம் முதல் கணவனுக்குரிய தானமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றாள் என்பதாகும். கன்னிகாதானத்தின் பின் தான் தாலி, கூறை கொடுத்தற் சடங்கு நடைபெறுகின்றது.

பூட்டுகின்றார்கள் ஏன் மணமகனுக்கு அந்தத்திறமை இல்லையா? அது அவ்வளவு கஸ்டமான கருமமா? அனைவரும் சிந்தியுங்கள். தாலி கட்டுபவர், கட்டியவர் மணமகனாகத் தான் இருக்கவேண்டும். பகுத்தறிவுக்குச் சற்றுப் பொருத்தமில்லாத வகையில் பெண்களே மணமகளுக்குத் தாலி பூட்டும் செயல் திருமணச் சடங்கினையே கேலிக்கூத்தாக்கி உள்ளதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அறுகரிசி போடுதல்

தாலி கட்டிக் கருமம் முடிந்ததும் முதலில் குருமார்கள் அடுத்துப் பெற்றோர்களும் அட்சதை எனப்படும் வாழ்த்தரிசியை மணமக்களின் உச்சியில் வாழ்த்துவார்கள். அதன் பின் மங்கலமான பெரியோர்கள் அறுகரிசி போடுவார்கள். அறுகரிசியில் வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக அரிசியும் மங்கலமும் தூய்மையும் பெறும் மஞ்சளும் தெய்வீகம் நிறைந்ததும் சந்ததி விருத்திக்கு எடுத்துக் காட்டானதுமான சிறந்த மூலிகையுமான அறுகும் கலந்திருத்தல் வேண்டும். வாழ்த்துவோர் மணமக்கள் எல்லாவித செல்வமும் பெற்று சந்ததி தளைத்து நல்வாழ்வு வாழவேண்டும். என இறைவனை வணங்கி இருகைகளாலும் அறுகரிசியை எடுத்து மூன்று முறை உச்சியில் போட்டு வாழ்த்த வேண்டும் இதுவே அறுகரிசி போடும் முறை.

ஆனால் இப்போது அறுகுமில்லை. மஞ்சளமில்லை வெறும் அரிசியை மணவீட்டுக்கு வந்த எல்லோருமே வரிசையால் வந்து கை நிறைய அள்ளி எடுத்து மேலிருந்து கீழும் கீழிருந்து மேலுமாக அவரவர் விரும்பியபடி மணமக்களின் தலைகளில் சொரிந்துவிட்டுபோகிறார்கள். இது அர்த்தமற்ற வேடிக்கையாகவல்லவா இருக்கிறது எந்தக் கருமத்தினையும் அதற்குத் தகுதியானவர்கள் தான் செய்ய வேண்டும்.

விருந்துபசாரம்

திருமண விருந்துபசாரம் மிகப் பக்குவமாகவும் எவர் மனம் புண்படாமலும் எல்லோரும் மனம்மகிழும் படியாகவும் நடைபெற வேண்டியது. ஆனால் விருந்துண்போர் நடந்து கொள்ளும் முறை வேதனை தருவதாகயிருக்கின்றதே. ஒருசில விருந்துபசாரங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற்றாலும் அநேகமான இடங்களில் இது ஒழுங்கீனமாக நடைபெறுவது வேதனைக்குரியது. இதுவரையில் திருமணச் சடங்கில் இடம் பெறும் சில குறைபாடுகளை சந்தித்தோம். இனி ஒவ்வொரு கிரியையும் உண்மையான வடிவத்தினைக் காண்போம்.

நிறைகுடம் வைத்தல்

வாழ்க்கை நிறையுடன் திகழ வேண்டும் என்பதனைக் குறிக்கும்.

விளக்கேற்றல்

இல்லறம் ஒளிமயமாகத் திகழ வேண்டும் என்பதனைக் குறிக்கும்.

காப்புக்கட்டுதலும் களைதலும்

திருமண நிகழ்ச்சிக்கு இடையூறு இல்லா வண்ணம் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தெய்வங்கள் காவல் புரிய வேண்டும் என்பதற்காகத் திருமணம் நிறைவடைந்த பின்னர் காப்புக்களைதல் இடம் பெறும்.

பிதிர் ஆசீர்வாதம்

குடும்ப வாழ்வு சிறப்புற முன்னோர்களாகிய பிதிர்களை ஆசீர்வாதம் பெறுதலைக் குறிக்கும்.

மாலை மாற்றுதல்

உள்ளம் கலத்தலைக் குறிக்கும்.

திருமணமும் வாழ்த்துக்களும்

திருமணத்தில் வாழ்த்துக் கூறுவது ஒரு சடங்காகக் காணப்படுகின்றது. பழங்காலத்தில் "பதினாறும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்க வென" வாழ்த்துவார்கள் அவையாவன மாடு, மனை, மனைவி, மக்கள், கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், நிலம், நீர், வண்டி, வாகனம், பொன், பொருள், போகம், புகழ் என்பனவாகும். திருவையாற்றுப் புராணம் 16 வகைப் பேறுகள் பற்றிக் கீழ் கண்டவாறு எடுத்துக் கூறியுள்ளது.

துதிவாணிவீரம் விஜயம் சந்தாணம் துணிவு தானம்
மதிதானியம், சௌபாக்கியம்போகம், அறிவு, அழகு
புதிதாம் பெருமை, அறம் குலம் கோயகல் பூண்வயது
பதினாறு பேறுந் தருவாய் மதுரைப் பாராபரனே'

இன்றைய தமிழ் மக்கள் பலர் சீர்திருத்தத் திருமணம் பகுத்தறிவுத் திருமணம் அரசியற் திருமணம் என்றவாறாகவும் பல வகைத் திருமண நடைமுறைகளைக் கைக்கொள்கின்றனர். ஒரு காலத்திலே தனம், தானியம், பசும் புண்ணியம், வெகுபுத்திரலாபம், சதசம்பத்சரம் தீர்க்கமாயுகு என வாழ்த்தியவர்களும் பின்பு மலரும் மணமும் போல, நிலவும் தண்ணொளியும் போல, கரும்பும் சுவையும் போல என்றவாறாகவும் மணமக்களை வாழ்த்துவதனைக் காணலாம். திருமணத் தம்பதிகளை வாழ்த்துவதன் மூலம் அவர்கள் மனதில் மகிழ்வினையும் உற்சாகத்தினையும் காணலாம் அன்றோ. மேலும் வாழ்த்துக்கள் மூலம் திருமணச் சபையும் சிறப்பிக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

ஒரு மனிதனின் சமூகவாழ்வில் திருமணம் என்பது இன்றியமையாத அம்சம். இவை சமூக விழுமியங்களைப் பேணுகின்றனவாக அமைய வேண்டுமே தவிர, தமிழர்களது கலாசாரங்களை அழிக்கின்றனவாக அமையக் கூடாது. மரபுகள் என்பது காலங்காலமாகப் பின்பற்றப்படுகின்ற ஓர் முறையாகும். எனவே இம்முறையில் இருந்து பிறழ்ந்து போகாது நமது தமிழர்களின் கலாசாரங்களைப் பண்பாடுகளை, மரபுகளைப் பேண வேண்டியது நம் எல்லோருமுடைய கடமையாகும். அதை உணர்ந்து செயற்படுவோமாக.

ஈசானசிவாச்சாரியார்
சிவாகம கிரியா சாகரம்
சிவஸ்ரீ ந. பிரபாகரக் குருக்கள்.

உயிர்ப்பு

பரந்த வாணம்
விரிந்த கடலும்
பளை நகரை அழகூட்டும்
பனை, தென்னை தோப்புகளும்
பார்வையில் பதிந்து
பரவசமுட்டும்
பச்சைப் பச்சிலென்ற வயல்களும்
வற்றாத குளங்களும் - ஆங்காங்கே
வெட்டாத பற்றைகளை விட
முற்றாக விடிந்திருக்கிறது - எங்கள்
பளை நகரம்.

நிறைந்த சோகங்களை
நீளாது மறைத்து விட
அகன்ற வீதிகளும்
அருகருகே ஆலயங்களும்
அடுக்கடுக்காய்க் கடைகளும்
கம்பனிகளும்
தொடரும் வீட்டுத் திட்டங்களும்
நிமிரும் வீடுகளும்
படிந்த கறைகளை மறைத்திடும்
பலமாடி கட்டடப் பாடசாலையும்
நிறைந்த சோகங்களை நீக்கி
நிம்மதி அளிப்பனவாய்.

புலர்ந்த தேசத்திலே
வன்கரத்து வருடலொன்று
வாஞ்சையுடன் நிகழ்கிறது - அதனால்
மொட்டிழந்த செடிகளும்
பூக்கிறது.
வேரறுத்த மரங்களும்
காய்கிறது
சொத்திழந்த சுகமிழந்த எமக்கு - இன்று
சுகமான பொழுதுகளே புலர்கிறது.



செ. கஜானன்
புலோப்பளை, பளை.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசக் கலைவழவங்களும் கனதியாகப் பங்களித்தோரும்

ஒவ்வொரு மனிதனும்¹⁰⁰ தான் வாழும் சமூகத்தினையும் பண்பாட்டினையும் அறிந்து கொண்டவனாக வாழவேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வாறு அவற்றை அறிந்து வாழத்தொடங்கும் போதுதான் அவன் மனிதனாகிறான். தான் வாழும் சமூகம் பற்றி எண்ணுகின்ற போது மற்ற மனிதக் குழுமங்களிலிருந்தும் தம்மை வேறுபடுத்தி அடையாளப்படுத்துவதனூடாகத் தனித்துவம் பெறும் சமூகக் குழுமங்களாக (Social Group) அடையாளம் பெறும் குழுமங்களினால்தான் சமூக வரலாறு என்பது உருப் பெறுவதாக அமைகிறது.



இவ்வகையில் இலங்கையின் இருபத்தைந்தாவது நிர்வாக மாவட்டமாக விளங்கும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் காணப்படும் நான்கு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் ஒன்றாக விளங்கும் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரிவானது தொன்மை வரலாறு கொண்ட புராண கிராம பண்பாட்டை அடியொற்றி வந்த ஒரு பிரதேசக் குழுமத்தைக் கொண்ட பகுதியாகும். திட்டவட்டமான முறையில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டுக்குரிய இயக்கர் வசம்சத்தினரின் குடியிருப்பாக இப்பகுதி இருந்ததனால்தான் இயக்கச்சி என்ற பெயர் இங்கு வழக்கிலுள்ளதாக சான்றும் தொன்மை வரலாறும் இங்கு நினைவிடத்தக்கது. அதனைவிட இலங்கை வேந்தன் இராவணனுடன் மோதுவதற்காக வந்த வானரப்படைகள் தமது உணவுத் தேவைக்காக பச்சைத் தாவரங்களைக் கொண்ட பசுமை நிறைசோலைகள் காணப்பட்டதால்தான் இப்பகுதி பச்சிலைப்பள்ளி என பெயரிடப்படக் காரணமாகு

மென மல்வில் கிருஸ்ணர் ஆலய வரலாற்று நூல் வெளிக்காட்டி நிற்கிறது. இவ்வாறான காலப்பகுதியில் வில்லினை ஊன்றி நீரெடுத்த காரணத்தால் தான் மல்வில் என இடுகுறிப்பெயர் வந்தது எனக் கூறுகின்றனர். அத்தோடு இச்சேனைகளால் எடுத்துவரப்பட்ட குதிரைகள் ஓயவிடப்பட்ட இடமாக இருந்த பகுதியே மாசார் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான தொன்மை வரலாற்றை நிறுவும் மற்றொரு வரலாற்று நிலையமாக மல்வில் கிருஸ்ணர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

வடமராட்சி கிழக்கில் கெலித்தன் துறையிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் துறைமுகப் போக்குவரத்து வீதியானது நித்தியவெட்டை இயக்கச்சி ஊடாக நல்லதண்ணித் தொடுவாய் கரைச்சி ஊடாக பழைய வட்டக் கச்சியை இணைத்து இராமநாதபுரத்தினூடாக பழைய முறுகண்டி மாங்குளம், மன்னார் என்ற நேர்கோட்டு வீதியாக அமைந்திருந்ததும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரைக்கும் மன்னாரிலிருந்து மாட்டு வண்டிகள் நாகர்கோவிலை சென்றடைந்தமையையும் அக்காலத்தின் வாணிப நகரமாக இயக்கச்சி, முகாவில் பகுதிகள் இருந்துள்ளன என்பதனையும் அறிய முடிகிறது. தம்பகாமம் பகுதியில் சிற்றரசு ஒன்று இருந்ததும் அவ் அரசன் நீராடிய இடமே அரசர் கேணி என்பதாகும். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இப்பிரதேசமானது தனிஒரு நிர்வாக அலகாக நிர்வகிக்கப்பட்டதுடன் முகமாலை இறை, முள்ளிப்பற்று இறை என இரு இறைபிரிவுகள் செயற்பட்டதுடன் பச்சிலைப்பள்ளி என்ற பிரதேச நிர்வாகப் பிரிவும் செயற்பாட்டிலிருந்ததை ஒல்லாந்தர்களின் ஆவணங்களிலிருந்து நிறுவமுடியும். இக்காலப் பகுதியில் குற்றத் தடுப்புக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலக்கீழ் அறைகள் கோவில்வயற் பகுதியிலுள்ள வாடிவீட்டுப் பகுதியில் இன்றும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து இப்பிரதேச நிர்வாகமானது யாழ்ப்பாண நிர்வாக மாவட்டத்தின் தனியொரு அலகாக இருந்துவந்துள்ளது. பின்னர் வடமராட்சி தனி அலகாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கிளிநொச்சி தனிநிர்வாக மாவட்டமாக மாற்றப்பட்டபோது ஒரு தனியான உதவி அரச அதிபர் பிரிவாக பச்சிலைப்பள்ளி மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளியின் சமூக அமைப்பினரின் உருவாக்கத்தில் வடமராட்சி கிழக்கை அண்டிய பிரதேசங்களான நாகர்கோவில், செம்பியன்பற்று, மருதங்கேணி, தாழையடி போன்ற பகுதிகளில் தொடர்புடைய பல குடும்பங்கள் இங்கு விரிவாக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இவ்வாறான விரிவாக்கம் (Expanded) என்பது

கடற்கரையோரப் பகுதியான இப்பிரதேசத்தின் அதிகரித்த சனத்தொகை மற்றும் நிலப்பசி (Land Hunger) காரணமாக விரிவாக்கப்பட்ட சமூகமாக இது அமைந்திருக்க வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றது. பொருளாதாரரீதியாக தெங்குச் செய்கைக்கு வாய்ப்பான இப்பிரதேசமானது கடற்கொழில், பனந்தொழில் என்பவற்றைச் சார்ந்தே தமது வருமானத்தையும் வாழ்வாதாரத்தையும் பெற்றுள்ளது. அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட முறைப்படுத்தப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களான தெங்குப் பயிர்செய்கைச் சபைக்கும் மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை மற்றும் காணி உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழான காணி மீளாய்வுச் சபையினால் சுவீகரிக்கப்பட்ட காணிகளையும் பெருமளவில் உள்ளடக்கியுள்ளது.

பிரதேச வழக்காறுகள் மற்றும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளை நோக்கும்போது பெருங்கற் பண்பாட்டுக்குரிய நாகர்களை அடியொற்றிய முருகவழிபாடு, சிவன் வழிபாடு என்பனவும் அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் வைஸ்ணவ வணக்கத்துக்குரிய மரபுகள் தென்னிந்தியாவில் வளர்ச்சியடைந்தது போல் இங்கும் இயக்கச்சி, மல்வில் பகுதியில் தோன்றிய கிருஸ்ணர் ஆலயத்தின் வரலாற்றை நாம் நிறுவ முடியும். ஒல்லாந்தர் வருகையின் பின் புனித அந்திரேயர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேய ஆட்சியினைத் தொடர்ந்து புலோப்பளை மாதா கோவில், புனித அந்தோனியார் கோவில் என்பவற்றின் உருவாக்கமும் கிளாலி புனித செபஸ்தியார் ஆலய வளர்ச்சியும் குறிப்பிடக் கூடியவை. இந்துசமய மரபில் பிராமணியத்துக்கு அப்பாற் சென்று கிராமிய மட்டங்களில் உள்ள பூசாரிகள் கோயில் கிரியைகளில் ஈடுபடுவது இப்பகுதியின் தனித்துவ வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகும். அத்துடன் தொன்மைக் கிராமத் தெய்வங்களான பூதவராயர், கண்ணகி, வைரவர், காளி, அம்மன் போன்ற வணக்க முறைகளானது, இப்பகுதியின் தனிக்குழுமங்களின் கலாசார அடையாளங்கள் என்பதனை மறுக்க முடியாது. கிராமியச் சடங்குமுறைகளில் கூட கழிப்புக் கழித்தல், வழிவெட்டல், பண்டம் எடுத்தல், வேள்வியிடல், திருநீறு போடல் போன்ற பல்வேறு சடங்குமுறைகளும் இன்றுவரை கடைப்பிடிக்கப் பட்டே வருகிறது.

இவ்வகையில் இப்பிரதேசத்துக்குரிய கலை இலக்கிய வடிவங்கள் என நாம் நோக்கும்போது ஆட்டக் கூத்து ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்

திருக்கிறது. வடமோடி, தென்மோடி பாணியில் அமைந்த கூத்துக்களுடன் காத்தான் கூத்து, சிந்து நடைக் கூத்து, கரகம், காவடி, கோலாட்டம், மயிலாட்டம் போன்ற கூத்துக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக ஆடப் பெற்று வருகிறது. இதனை பயிற்றுவிப்பதில் தலைசிறந்த அண்ணாவிமார் ஈடுபட்டுள்ளார். இவ்வகையில் தம்பகாமம் ஆறுமுகம், தர்மக்கேணி சுந்தரம்பிள்ளை, வண்ணாங்கேணி கலாபூசணம் சீன் செல்லையா, சோரன்பற்று கணேஸ், கல்வீட்டு ராசா, பெரியராசா பொன்னையா, பேராலை முத்தையா, சோரன்பற்று கணபதிப்பிள்ளை, அரசர்கேணி லோகேஸ்வரன், பெரியபளை தவரத்தினசிங்கம், அல்லிப்பளை செல்லத்துரை, பொன்னுத்துரை, உதயன் போன்றோர்கள் முக்கியமானவர்களாவர். அதனைவிட அடுத்துக் குறிப்பிடக் கூடிய முக்கியமான கலைவடிவமாக நாடக ஆக்கங்களை நாம் கருதமுடியும். மரபுவழி நாடகங்கள், சிறுவர் நாடகங்கள், மதரீதியான சமய நாடகங்கள் என்பவற்றைப் பழகி நடித்து வரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் வண்ணாங்கேணி இரத்தினகுமார், நிக்கிலாப்பிள்ளை, அல்பிரட், மாசார் மணியண்ணர், மாசார் அச்சுதம்பிள்ளை, புலோப்பளை அலேஸ், பிரான்சிஸ், கனகரத்தினம் விதானையார் போன்றோர்களின் பங்கு காத்திரமானதாகும்.

மரபுவழியான கலைப்படைப்புக்களில் அடுத்துக் குறிப்பிடக் கூடியது இசைக்கருவிகளினது பாவனையாகும். இந்த பிரதேச இசைக்கருவிகள் கலை வடிவங்களை மேடையாக்கம் செய்வதற்கும், இசை இரசனையைக் கலைப்படைப்புக்கு இணைப்பு செய்வதற்கும் உதவியளிக்கின்றன. இவ்வகையில் ஆர்மோனியம் செல்லத்துரை மிருதங்கம் புலோப்பளை யோகராசா, நந்தன், சந்திரன் போன்றவர்களின் பங்கு முக்கியமானதாகும். இதனைவிடக் கவிதை இலக்கியம் என்ற துறையில் இயக்கச்சி கருணாகரன் அவர்களின் பங்கு ஈடுஇணையற்றது. ஈழத்து இலக்கியத்தில் கவிதைத் துறையில் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர். மனிதம் பற்றியும் மனித நேயம் பற்றியும் இவரது கவிதைகள் அதிகம் பேசுகின்றன. "ஒரு பொழுதுக்காக காத்திருத்தல்," "ஒரு பயணியின் நாட்குறிப்பு," "பலிஅடு," "எதுவுமல்ல எதுவும்" என்பன இவரது பெயர் பொறித்த கவிதைத் தொகுதிகள். இதேபோல நவீன கலை வடிவங்களில் ஒன்றான சிறுகதை உருவாக்கத்தில் கோகுல ராகவன் தன் முத்திரையை பொறித்துள்ளார். நாடக ஆக்கப் படைப்புக்கள் என்ற வகையில் தாமோதரம்பிள்ளை அதிபர். மாசார் அச்சுதம்பிள்ளை ஆகியோரின் பங்கு மறுக்கத்தக்கது. இதனைவிட நூலாக்கம் செய்தல் என்ற

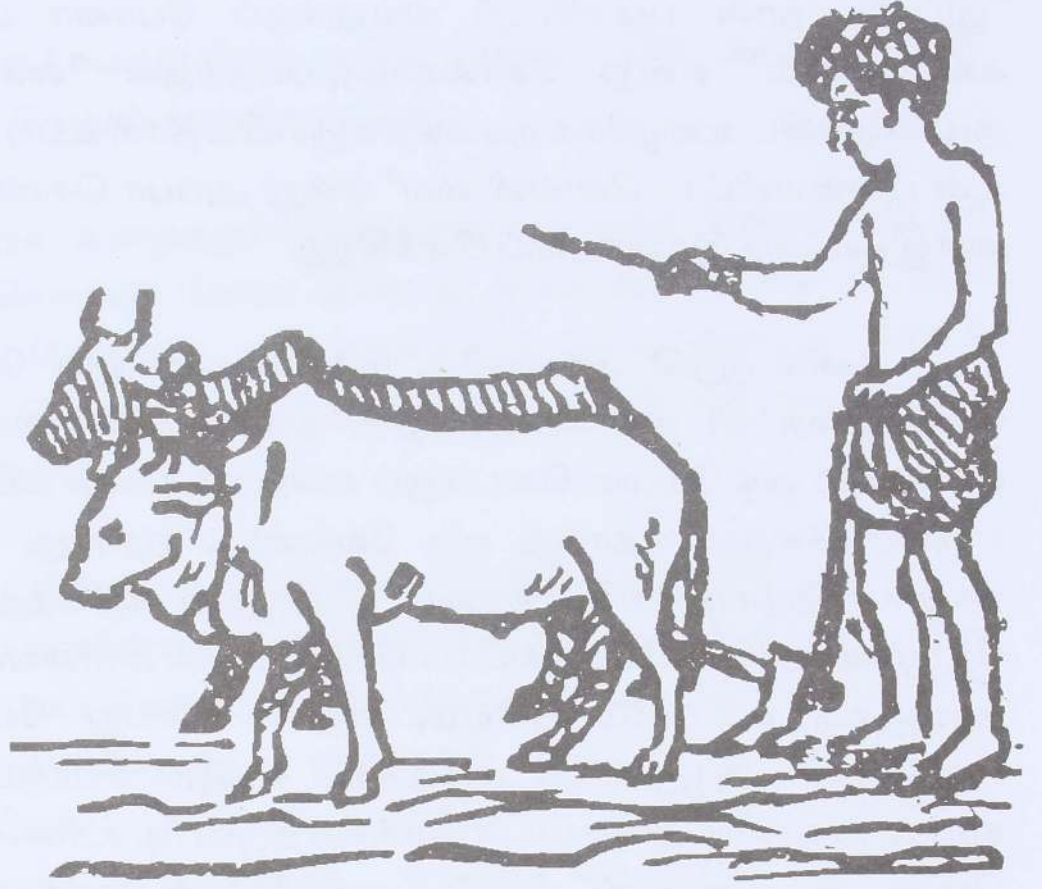
வகையில் புலவர் குமாரசாமி அவர்கள் பங்கும் மறப்பதற்கன்று சிகரங்களை வரைதல், சிகரங்களை அமைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள சிகரம் ஐயாத்துரை, கந்தசாமி ஆகியோரின் பங்கும் முக்கியப்படுத்தப்படல் வேண்டும். நவீன ஓவியக்கலையில் இன்று தனக்கென ஒரு இடம் பிடித்துள்ள புலோப்பளை விஜி, ஓவிய உலகில் இப்பிரதேசத்தின் தனித்துவத்தைக் கைப்பற்றியுள்ள ஒருவராவார். சங்கீதக் கலையைப் பொறுத்தவரை அதனை முறையாகப் பயின்று மற்றோருக்கும் போதிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள ரூபசுகந்தினி, லூத்தகவி, சிவநந்தினி, ஜெயமாலினி, கோமதி போன்றவர்களின் கலைத் துறைப் பங்களிப்பு பாராட்டுக்குரியது. இதேபோல நடனக் கலையின் வெவ்வேறு ஆற்றுகைகளையும் பழக்கி அதனைப் பண்பாட்டு வடிவமாக மாற்றுவதில் பங்களித்துள்ள சிவகுமாரி ஆகியோரின் பங்கு மறுக்க முடியாதது. ஒப்பனைத் துறையில் தனித்துவ ஆர்வமும், ஒப்பனைக் கலையின் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு செய்தவராக வண்ணாங்கேணி தனபாலசிங்கம் (சந்திரன்) இன்றுவரை விளங்கி வருகின்றார். பாரம்பரிய நாட்டு வைத்தியத் துறையின் பங்களிப்பு மூலம் இப்பிரதேசப் பண்பாட்டு, கிராமிய வாழ்முறை மீது இணைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் மாசார் சுப்பிரமணியம், பெரிய பளை கதிரமலைநாதன், கார்த்திகேசு பரியார், கணபதிப்பிள்ளை விதானையார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இவ்வகையில் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசக் கலைவடிவங்கள் இப்பிரதேசக் குழுமத்தின் தனித்துவத்தின் அடையாளமாகவும் பிரதேச வாழ்முறையின் இருப்பை இன்றுவரை தக்கவைத்து அதன் தனித்துவத்தை நிறுவுவதாகவும் இருந்து வருகின்றன. கலைகளின் போதுகையில் இப்பிரதேசத்தில் செயற்படும் கலாமன்றங்கள் ஆற்றிவரும் பணிகளைப் பதிவேடு செய்து பாராட்ட வேண்டிய பொறுப்பு எனக்குள்ளது. அதில் தம்பகாமம்- வண்ணாங்கேணி கலை இலக்கிய மன்றம், இயக்கச்சி பால முருகன் கலைமன்றம், வண்ணாங்கேணி துர்க்கா கலைமன்றம், ஸ்ரீ ரங்க கானசபா, புலோப்பளை மேற்கு அறிவொளி கலைமன்றம், பூதவராயர் கலைமன்றம், சிறிசக்தி கலாமன்றம் போன்றவற்றின் காத்திரமான பங்களிப்பு இப்பிரதேசத்தில் கலை பேணலில் தொடர்ந்து பங்களித்து வருகின்றன. எனினும், மிக நலிந்து போயுள்ள இம் மன்றங்களின் வளர்ச்சிக்கான கவனம் செலுத்தப்படுதல் மிக அவசரமான வேண்டுதலாகவே இருந்து வருகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கிளிநொச்சியின் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் தொல்லியல் மூலங்களும் - பேராசிரியர் செ. கிருஸ்ணராசா
2. க. குணராசா, பச்சிலைப்பள்ளி, கரைச்சி, பூநகரி ஆகிய பிரிவுகளின் நீர்நிலைப்பயன்பாடு. முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வு, யாழ்.பல்கலைக்கழகம். 1983
3. அ.கேதீஸ்வரன் "கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசன விவசாயமும் நீர் முகாமைத்துவமும்" பொருளியல் முதுமெய்யியல் மாணிப்பட்ட ஆய்வு, யாழ்.பல்கலைக்கழகம் 2001
4. பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் "மொழியும் இலக்கியமும்" "கரைஎழில்" பிரதேச செயலக வெளியீடு, கரைச்சி 2011

திரு. அ. கேதீஸ்வரன்,
உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர்,
மாவட்டச் செயலகம்,
கிளிநொச்சி.
(பெரிய பளை)



தூரத்துப் பச்சை

காலைச் சூரியன் கண் விழித்துக் கதிர் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறான். மணங்கமழும் பூக்களும், வண்டுகளின் ரீங்காரமும் செவிக்கும் மனதிற்கும் இனிய விருந்தாக இருந்தாலும், இதமான தென்றல் என் இதயத்தை வருடிச் சென்றாலும், எனக்கு எல்லாமே வெறுமையாகத் தெரிகிறது. இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு அப்பாவின் உழைப்பில்...? நீண்டு செல்லும் என் வினாக்களுக்கு விடைகிடைப்பது எப்போ? ஏதோ ஒரு குற்ற உணர்வு என்னைக் குடைகிறது. சுமைதாங்கியாய் இருக்க வேண்டிய நான் சுமையாகிப் போனதேன்! சிந்தனைப் பறவை என் இதயத்தைச் சிதைக்கத் தொடங்கியது.

"தம்பி இந்தா தேத்தண்ணி..." அம்மாவின் அழைப்பு என் சிந்தனையைக் கலைத்தது. ஆனாலும் அம்மாவின் முகத்தைப் பார்க்கச் சங்கடமாய் இருந்தது. காரணமும் இருந்தது. அம்மா பல தடவை என்னைக் கெஞ்சிப்பார்த்திட்டா தம்பி அப்பாவோட வயல் வேலைக்கெண்டாலும் போவன். அவருக்கும் வயது போட்டுது உதவி ஒத்தாசையாக நீ இருந்தால் தங்கச்சியையும் படிப்பிக்கலாம் தானே"

"இப்பிடி நான் படிச்சிட்டு வயலுக்குப் போனா மற்றவை என்ன கதைப்பினம்" என்று சொல்லிமுடிப்பதற்குள் "கையேந்திக் கஞ்சி குடிக்கிறதவிட உழைச்சக் குடிக்கிற கஞ்சியில தான் உப்பு இருக்கு தெண்டு உன் பிள்ளையிட்ட சொல்லி வை" என்று அப்பா சொல்லியது இப்பவும் என் இதயத்தை இரண்டாகப் பிளக்கிறது.

கூனிக் குறுகி அப்பாவின் முன்னே கூட நிற்க வேண்டிய நிலை. வெட்கத்தை விட்டுச் சொல்கிறேன். நான் ஒருவேலையற்ற பட்டதாரி, எப்படியும் ஒரு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை மட்டுமே எனக்குள் எஞ்சியிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு வேலை!.... ஏதாவது ஒரு வேலை!.... வேலை தேடுவதிலேயே நாளும் பொழுதும் கழிகிறது. இன்றும் ஒரு நேர்முகத்தேர்வு அம்மாவைப் பார்க்கிறேன் என் பார்வையின் அர்த்தங்கள் அவளுக்கு மட்டுமே புரியும். என்ன என்பது போல் என்னைப் பார்க்கிறாள். அழுதும் அடம்பிடித்துக் காணும் பொருட்களை எல்லாம் காட்டி அவற்றை ஆசையுடன் வாங்கித் தரும்படி உரிமையுடன் கேட்டுப் பெற்ற நாட்களுக்காய் மீண்டும் ஏங்குகிறேன். நான் இன்னும் குட்டி நிகேதன் ஆக இருந்திருக்கக் கூடாதா? சமைகள், கவலைகள், பொறுப்புக்கள் எதுவுமே என்னை ஆட்கொண்டிருக்காதே! வறுமை கொடியது; இளமையில் வறுமை அதைவிடக் கொடியது! இந்த உண்மை என் உணர்வினில் கலந்தது.

என் கண்கள் பனிக்கின்றன; உதடுகள் துடிக்கின்றன. வார்த்தைகள் தொண்டைக்குள் சிக்கித் தவிக்கின்றன. அம்மா என்னிடம் அடிக்கடி சொல்வது நிகேதா ஆம்பிளைப் பிள்ளை அழக்கூடாது என்பது தான். இப்படிச் சொல்லிச் சொல்லியே அழுகை மூலம் கூட என் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. மறு பக்கமாகத் திரும்பிக் கொள்கின்றேன். நான் அழுவதை என் அன்னை பார்த்து விடக்கூடாது என்பதற்காக; தயங்கித் தயங்கி என் விண்ணப்பத்தை அம்மாவிடம் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அம்மா இன்றைக்கும் ஒரு நேர்முகத் தேர்வு இருக்கு எனக்கு ஒரு நாறு ரூபா வேணும். இப்போது என்னிதயம் நிமிடத்திற்கு நாறு முறை துடிப்பதைப்போல் உணர்கிறேன். அம்மா அப்பாவிடம் சென்று பரிந்துரை செய்கிறார். நான் என் காதுகளை இரு கைகளாலும் பொத்திக் கொள்கின்றேன். காரணம் அப்பாவின் வார்த்தைகளை ஜீரணிக்கும் சக்தி என்னிடம் இல்லை. உழைத்து உழைத்து மரத்துப் போன அவர் கரங்களும்

"வசந்தி" ~~~~~ -38-

ஆயிரம் கனவுகளைச் சுமந்து நின்ற அவர் உள்ளமும் வெட்டியாய் நிற்கும்
என்னைப் பார்த்து வெதும்புதல் நியாயமே.

சிறுகச் சிறுக உழைத்துச் சேர்த்ததையெல்லாம் வன்னிப் போர்
வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு போன பின்பும்; தன்னம்பிக்கையை மட்டும்
மூலதன மாய்க் கொண்ட மண்ணைத் தோண்டி வைரம் தேடிக்
கொண்டிருக்கும் பெருந்தகைக்கு முன் என் பட்டம் வெறும் ஏட்டுச்
சுரைக்காய் தான்.

இந்தாப்பா நிகேதா இந்த முறை என்றாலும் ஒரு நல்ல முடிவோட
வா என்ற என் அம்மாவின் வார்த்தைக்குள் ஆயிரம் அர்த்தங்களைப் புரிந்து
கொண்டேன். அம்மா கொடுத்தது நூறு ரூபா தான் ஆனாலும் அப்பாவின்
கடின உழைப்பால் கிடைத்தது என்பதால் அதன் வெகுமதி அதிகம்.
கண்களில் ஒற்றியபடி காசைப் பொக்கற்றில் வைத்துக் கொண்டு
வழமையான என் பைலையும் தூக்கிக் கொண்டு "இறைவா
இன்றைக்காவது ஒரு வழியைக் காட்டு" எனும் வேண்டுகலை மனதுக்குள்
உச்சரித்தபடி பேருந்தைப் பிடிப்பதற்காய் ஓட்டமும் நடையுமாக நான்.

உரிய நேரத்தில் நேர்முகத்தேர்விற்குப் போனாலும் வெற்றி
கிட்டவில்லை என்பது மனதைக் குடைந்து கொண்டேயிருந்தது. இரண்டு
பதவி வெற்றிடங்களுக்கு இருபது பேர் வந்திருந்தார்கள் அதிலும்
சலுகைகளுக்கே முதலிடம்; திறமைக்கு வேலையில்லை. நேரத்தைச்
சரிபார்க்கிறேன். இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும்.
பேருந்து வருவதற்கு வழிமேல் விழிவைத்து வாசலிலேயே காத்திருக்கும்
அம்மாவிற்கு என்ன பதில் சொல்வது வார்த்தைகளைத் தேடிக்கொண்டு
இருக்கிறேன்.

தம்பி எந்த ஊரு.... குரல் வந்த திசையை நோக்கினேன். அது வேறு
யாருமல்ல பக்கத்தில் இருந்த பழக்கடை வியாபாரி "பளை" என்று
கூறிவிட்டுத் திரும்பினேன். அவரும் விடுவதாயில்லை. "எதுவோ நல்ல
வேலையில் இருக்கிறியள் போல" என் உடையைப் பார்த்துத்தான்
கேட்கிறார் என நினைத்தேன். என் கையிலிருந்த பைலைப் பார்த்துத்தான்
கேட்டார். எனப் பின்பு தெரிந்தது. படித்துப்பட்டம் பெற்றது பெரிய
குற்றமாகவே எனக்குப் பட்டது. ஆனாலும் அவரது கேள்விக்கு
இல்லையென்பது போல் இலேசாகத் தலையாட்டினேன்.

"நல்லாப்படிச்சிருக்கிறியள் போல இருக்கு" என்றார். மீண்டும், அதால தானே இந்த அலைச்சல் என எனக்குள் நொந்து கொண்டு அவரைப்பார்த்து மெதுவாய் புன்னகைத்தேன். அது வேதனையில் பிறந்த புன்னகை என்பதை அவர் புரிந்திருக்க வேண்டும். அதனாலோ என்னவோ தன் கதையை என்னிடம் கூறினார். தம்பி நான்கூடப் ஒரு பட்டதாரிதான். படிக்கும் பொழுது பாதி வாழ்க்கையைக் கழிச்சிட்டன் வேலை தேடி மீதி வாழ்க்கையும் போய் விடும் என்பதால் இந்தப் பழக்கடையை ஆரம்பிச்சன். இப்ப சுமாராப் போகுது. யாருக்கும் பயப்படத் தேவையில்லை நிம்மதியா இருக்கிறன். இது எனக்குப் போதும் என்றார். உற்றுப்பார்க்கிறேன் அவர் முகத்தை ஒரு முப்பது வயதிருக்கும் தெளிவான சிந்தனை. சலனமற்ற பார்வை, கள்ளமற்ற பேச்சு, கபடமற்ற சிரிப்பு, என் நிலைக்கு நான் தானே காரணம் சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன். எனக்கு மட்டும் ஏன் முடியாது. மீண்டும் என் சிந்தனையைக் கலைத்தவராய் தம்பி ஏதும் பழம் வாங்குங்க சட்டைப்பையைத் தடவிப்பார்க்கிறேன். அம்மா கொடுத்த பணத்தில் எழுபது ரூபா இருக்கு வீடு போக முப்பது வேணும் மீதி நாற்பதையும் அம்மாவிடமே கொடுக்கணும். மனக்கணக்குப் போட்டுப் பார்த்த நான் வேண்டாம் என்பது போல் தலையை ஆட்டினேன். எனக்கான பேருந்தும் வந்து நின்றது ஓடிச் சென்று ஏறிக்கொண்டேன். ஏதோ ஆபத்தில் இருந்து விடுபட்டது போல யன்னலோரமாய் அமர்ந்து அவரையே பார்க்கின்றேன். அவர் வியாபாரத்தில் மூழ்கிவிட்டார். நானோ சிந்தனையில் மூழ்கினேன்.

உலகத்தில் எல்லாமே ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. அது போலதான் மனித மனங்களும் வேறு வேறாக சிந்திக்கின்றன. வேலையுலகிற்கு வேலையில்லாக் கல்வி பயனற்றது. வேண்டும் அனைவருக்கும் தொழிற்கல்வி என்பது என் வாதமாகிவிட்டது. இருக்கையில் சாய்ந்து கொள்கின்றேன். எதிரே ஒரு பையன் புத்தக விற்பனையில் தன் படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்தித் தன் சகோதரர்களின் கல்விக்காய் நம்பிக்கையுடன் நடைபோடுகிறான். அவனது முயற்சி எனக்கு ஆயுள் வரைக்குமான நம்பிக்கையைத் தந்தது. எந்த வேலையைச் செய்வதற்கும் கல்வி ஒரு போதும் தடையல்ல என்பதை இப்போது தான் உணர்கிறேன். இன்றிலிருந்து நானும் என் அப்பாவுடன் உழைக்கணும் என்று உறுதி எடுத்துக் கொள்கின்றேன். என்னிடம் மீதியாய் இருந்த நாற்பது ரூபாவையும் கொடுத்துக் கொப்பிகளை வாங்கிக் கொள்கின்றேன். என் தம்பி தங்கைக்காய்.

இப்போது என் மனதில் நம்பிக்கையின் ஒளிக்கீற்று இலேசாகக் கண்களை மூடிக்கொள்கின்றேன். இதமான பாடல் வரிகள்,

"இன்னும் என்ன தோழா

எத்தனையோ நாளா - நம்மை

இங்கு நாமே தொலைத்தோமே.... என்ற ஏழாம் அறிவுப் பாடலுடன் பேருந்து நகர்ந்து கொள்கிறது. என் ஆறாம் அறிவோ விழிக்கின்றது. பல்வேறு கற்பனைகளும் எண்ணங்களும் சிறகடிக்கக் காற்றைவிட வேகமாக என்மனது விரைகிறது வீடு நோக்கி. சாலைகளின் வளைவுகளையும் நெளிவுகளையும் தாண்டி நான் இறங்க வேண்டிய தரிப்பிடத்தில் நிற்கின்றது பேருந்து. வாழ்வின் மேடுகளையும் பள்ளங்களையும் தாண்டி வந்த ஞானி போன்று இறங்கிக் கொள்கின்றேன். முன்னே வழி விரிகிறது.

க. இராசமலர்,
செல்வபுரம், பளை.



குறாங் கவிதை

நீலா

சூரிய ஆடவன்
தொட முடியாத
ஆரியப் பெண்.

தென்றல்

விரல்கள் கொண்டு
விரகம் தணிக்கும்
உருவமில்லாப் பெண்.

முகில்

உலாப் போகும்
நிலா மகளிற் கு
நூலாடை போர்த்தும் கவிஞன்.

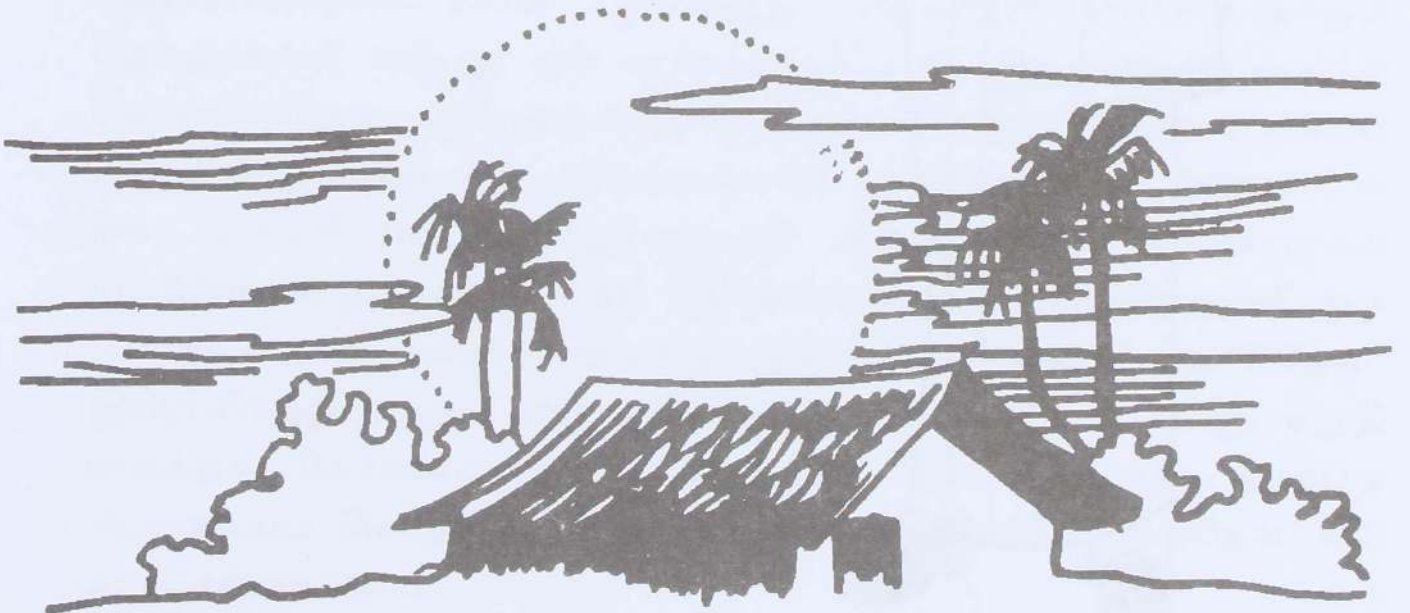
நட்சத்திரம்

மின்சாரம் போதாது
மின்னி மின்னி ஒளிரும்
குமிழ் விளக்கு.

வானம்

கரை கடந்த
அலை இல்லாத
நீலக் கடல்.

து. அதிஸ்ரா,
பளை.





சென். பீற்றர் கலைமன்ற நிர்வாக செயற்பாட்டாளர்கள்.



அறிவொளி கலைமன்ற நிர்வாக செயற்பாட்டாளர்கள்.



வேயங்குழல் கலைமன்ற நிர்வாக செயற்பாட்டாளர்கள்.



துர்க்கா கலை மன்ற நிர்வாக செயற்பாட்டாளர்கள்.



பூதவராயர் கலைமன்ற நிர்வாக செயற்பாட்டாளர்கள்.



கலைமகள் கலைமன்ற நிர்வாக செயற்பாட்டாளர்கள்.

பச்சிலைப்பள்ளியின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள்

இலங்கைத் திருநாடானது பல இன, பலமொழி, பலசாதி பிரதேசங்கள் போன்ற பல இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் கலாசாரப் பல்வகையைப் புராதன காலந்தொட்டே எமது சமூகத்தை மேம்படுத்துவதில் பங்களிப்புச் செய்கிறது.

கலாசாரம் என்பது சமூகம் ஒன்று வாழும் முறையினைப் பிரதிபலிப்பதாகும். அதாவது ஒரு சமூகம் தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியினடியாகத் தோற்றிவித்துக் கொண்டு பழக்க வழக்கங்கள், ஆற்றல்கள், அறிவுரைகள், நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், சமூக பிரமாணங்கள், மொழி, சமயம், உற்பத்திமுறை, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள், ஆபரணங்கள் ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கிய கூட்டான செயற்பாடாகும்.

எமது நாட்டில் கலாசாரத்தை இறுக்கப்பற்று நிற்கும் இடங்களாகக் கோவில்கள், விகாரைகள், தேவாலயங்கள் பள்ளிவாசல்கள் காணப்பட்டு வருகின்றன. கலாசாரம், காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடையும் தன்மை கொண்டது. புதிய கண்டு பிடிப்புக்கள், புதிய படைப்புக்கள், புதிய தேவைகள் போன்றவற்றிற்கேற்ப மாற்றங்கள் நிகழலாம். எனினும் ஒரு சமூகம் நிலைத்திருப்பதற்கு அச்சமூகங்கள் தமது அடுத்த பரம்பரைக்கு அக் கலாசாரங்களைப் பேணி ஒப்படைப்பதில் முன்னோடியாக விளங்கும். நிறுவனங்கள் பலவாகும். இவற்றில் குடும்பம், பாடசாலை, சமய நிறுவனங்கள் என்பன முதலிடம் வகிக்கின்றன.

இலங்கை கலாசாரம் இனம், மொழி, சமயம், வாழ்வாதாரம், பிரதேசம், சமூக வகுப்பு, போன்ற பல்வகைமைத் தன்மைகள் இழப்பதாகக் காணப்படுகின்றன. கலாசார ரீதியாகப் பார்க்குமிடத்து தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லீம், மலாயர், பறங்கியர் என மக்கள் வாழ்கின்றனர். சமய அடிப்படையினால் பார்க்கும்போது பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கத்தோலிக்கம், கத்தோலிக்கமில்லாத சமயங்களைப் பின்பற்றுவோர் காணப்படுகின்றனர். மொழி ரீதியாகப் பார்ப்போமானால் சிங்கள மொழி, தமிழ் மொழி, ஆங்கில மொழி பேசுவோர் காணப்படுகின்றனர்.

வாழ்வாதார ரீதியில் நோக்குமிடத்து விவசாயம், மீன்பிடித் தொழிலில் வர்த்தகம். சிறுபயிர்ச் செய்கை, சிறுகைத்தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவார்களாக காணப்படுகின்றனர். பிரதேச ரீதியாக நோக்குமிடத்து கண்டியர், கரையோரத்தவர். யாழ்ப்பாணத்தவர் போன்றே பிரதேச ரீதியான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சமூக வகுப்பினை நோக்குமிடத்து மேல்தட்டுவர்க்கத்தினர், இடைத்தட்டு, வர்க்கத்தினர் கீழ்கைகளில் உள்ள வர்க்கத்தினர் என இலங்கை மக்கள் காணப்படுவர்.

ஒவ்வொரு இனமக்களின் நடை, உடை, உணவு பழக்க வழக்கத்தினை, சமய விழாக்கள் போன்றவற்றில் அவர்களின் கலாசார இலட்சணங்கள் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்த வகையில் எமதுபச்சிலைப் பள்ளி பிரதேசத்தின் கலாச்சாரப் பின்னணியை நோக்குமிடத்து ஆரம்ப காலத்தில் பேணப்பட்டு வந்த கலாச்சாரப் பண்புகள் அனைத்து விடயங்களிலும் ஆரோக்கியமானதாக இருந்ததுள்ளது. அதாவது சமயம் சார்பாக பார்க்கும் போது முக்கியமாக இந்து சமயம் கிறிஸ்தவ சமயம் ஆகிய இரண்டும் மட்டுமே பெரிய அளவில் காணப்பட்டது. இவ்விரு சமயங்களும் குறித்த பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களுக்கு விழுமியக் கருத்துக்களை வழங்கி வந்துள்ளது. சைவ சமயத்தவர்கள் ஆலங்களுக்குச் செல்கின்ற போது ஆண்கள் வேட்டி, சால்வை அணிந்து செல்வதும், பெண்கள் சேலை அணிந்து செல்வதும் பண்பாடாகக் காணப்பட்டது. தற்காலத்தில் அவ்வாறு ஆடை அணிந்து செல்வது அருகி வருகிறது.

மேலும் சைவத்தின் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் புராண இதிகாசங்களை "பாட்டும் பயனும்" அதாவது பாட்டும் அதன் பொருளையும் இருவர் கூற மற்றையோர் கோவில் கூடத்தில் அமர்ந்திருந்து கேட்பதும் மரபாகக் காணப்பட்டதுடன் அவ் வரலாறுகளை கூத்து, நாடகம், நடனம் போன்றவற்றின் ஊடாகவும் நடித்துக் காட்டினர். அதுவும் தற்காலத்தில் மங்கிக் கொண்டிருப்பது வருந்தத் தக்கது. தொடர்ச்சியாக தமது நேர்த்திக் கடனுக்காகக் காவடி ஆடுதல், தீ மிதித்தல், பாற் செம்பு எடுத்தல், முள் மிதி அணிந்து நடத்தல், அன்னதானம் வழங்குதல் போன்றனவும் செய்யப்பட்டது, இவற்றைப் போன்றே பல்வேறுபட்ட விரதங்களையும் மேற்கொண்டனர்.

இப்பிரதேசத்து ஆலயங்களிலே பிராமணர் பூசை செய்வது மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. "பூசாரி" என்பவரே ஆலயப் பூசையைச் செய்வார். ஆலயங்களது பெயர்கள் இயற்கையையும் அவ்வூரையும் அடியொற்றிக் காணப்பட்டது. உதாரணம்: புளியடிப் பிள்ளையார், மாசார் பிள்ளையார், பாலையடி வைரவர் என்று அழைக்கப்பட்டது. சைவத் திருநாட்களினை வீடுகளிலே கொண்டாடும் போது ஆலய வழிபாட்டின் அடிப்படையில் அவற்றை அனுஷ்டித்து அயலவர் வீடுகளுக்கு உணவுகள் பரிமாறுவதும் அவ்வீடுகளில் விருந்துண்ணலிற் கலந்து சிறப்பித்தலும் மரபாக இருந்தது. உதாரணம்: தீபாவளி, தைத்திருநாள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வீட்டுக் கிருத்தியங்களைப் பொறுத்தவரை திருமண வீட்டில் "கொட்டகை போட்டுக் கிடுகால் வேந்து, வெள்ளை கட்டி, அரசாணி அறுத்து, அம்மி மித்து, அருந்ததி காட்டியே திருமணங்கள் நடைபெறும். தற்காலத்தில் அம்மரபு வாடகைக்கு விடப்படும் மண்டபங்களிலேயே நடைபெறுகிறது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் வீடு கழுவி, சாணி கரைத்துத் தெளிப்பது எனக்கு நல்ல ஞாபகமிருக்கிறது. இப்போது மாடுகளைக் காண்பது அரிதாக உள்ளது.

இறந்துபோன உடல்களுக்குக் "குளிப்பாட்டுதல்" என்னும் நிகழ்வு நடைபெறுவது கட்டாயமாக இருந்தது. தற்காலத்தில் அதுவும் கண்ணாடியினூடாகத் தெரியும் விம்பத்துக்கே நடைபெறுகின்றது. நோய் வாய்ப்பட்ட ஒருவருக்கு அவ்வூர் பூசாரி விபூதி போட்டு நூல் கட்டுவதும் ஒரு மரபாகக் காணப்பட்டது. எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிவதற்கு "சாத்திரம்" அதாவது குறி சொல்லுதல் கைறேகையைப் பார்த்து ஆண்களுக்கு வலது கையும் பெண்களுக்கு இடது கையும் பார்ப்பார்கள். தற்காலத்தில் அம்மரபு அருகி ஆலயங்களிலேயே கட்டுச் சொல்லுதலில் வந்து நிற்கின்றது.

வாழ்வாதாரத்திற்கான செயற்பாடுகளைப் பார்க்கும் போது அரச தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் மிகவும் குறைவாகக் காணப்பட்டனர். அனேகமானோர் தமது குலத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு மிகவும் ஆரோக்கியமாகக் காணப்பட்டனர். கூட்டு முயற்சியும், பண்டமாற்று முறையும் காணப்பட்டது. குறிப்பாக வீடு வேய்தல், அருவி வெட்டுதல், வயற்க் காணி உழுதல், குறிப்பாகப் பனங்கிழங்கு தோகை விரித்தல் கூட

கூட்டு முயற்சியின் ஊடாகவே நடைபெற்றது. விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களை, பொருளுக்குப் பொருள் மாற்றுதல். மீன் பெற்றுக் கொண்டு தேங்காய், ஒடியல், வெங்காயம், மிளகாய் வழங்குதல் போன்ற மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. அவை யாவும் தற்காலத்தில் மருகி விட்டதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

குறிப்பாக இப்பிரதேசத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கலாசார மரபுகள் உடலுள் மருத்துவத்துடன் அதாவது உடல் உள் ஆரோக்கியத்துடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஒரு மரண வீட்டில் ஒப்பாரி சொல்லி அழுவதும், குழந்தையை தூங்கவைப்பதற்காக ஏனையில் இட்டுத் தாலாட்டுப் பாடுவதும் வழக்காக இருந்தது. எமது பிரதேச மரபுப்படி ஆலயங்களிலே அன்னதானம் வழங்கும் போது அயலில் உள்ள பனையின் இளையது வடலி ஓலை வெட்டித் "தட்டுவம் இழைத்து" அதற்குள் உணவைப் பெற்று உண்ணுவதும் மரபாக இருந்தது. இவ்வாறாக வீடுகளிலே விரதகால உணவுகளை உண்பதற்குக் "கல்லை" தென்னோலையில் இளைத்து அதில் அன்னமிட்டு உண்ணும் மரபும் காணப்பட்டது.

இவ்வாறாக தமிழினத்தின் மொழி, சமயம், கலை, கலாசாரம் அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் எழுதப்படாத சட்டமரபுகளால் ஓர் கட்டுக் கோப்பினூடாக மானுட வாழ்வினைச் சீர்ப்படுத்தி வந்துள்ள போது அவை இக் கால ஓட்டத்தின் வேகத்தால் அக்கலாசார மரபுகள் தளர்ந்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும். அல்லது தளர்த்தப்பட்டு வருகிறது. ஏனெனில், உலக மயமாதல் என்ற கோலத்திற்குள் நாமும் நுழைந்து பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்னும் கோட்பாட்டை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று.

திரு. வி. ஜீவரத்தினம்,
அதிபர்,
கிளி/றோ.க.த.க. பாடசாலை,
பளை.

சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட துரித மாற்றங்களினால் உளவளத் துணையின் தேவை மிகவும் அதிகரித்தது. இதனால் உளவியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞான கொள்கைகள் கோட்பாடுகளையும் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இது ஆரம்பத்தில் உளவியலின் ஒரு பிரிவாக இருந்து பின்னர் தனித்துறையாக மாற்றமடைந்து இன்று வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களினதும் பிரயோகத்துறையாக மாறியுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

ஒரு நபருக்கு உளவளத்துணை செய்யும் போது உளவளத் துறையாளர் பல்வேறு அணுகுமுறைகளையும் நுட்பங்களையும் பயன்படுத்துவதனைக் காணலாம். ஆரம்பகாலங்களிலிருந்தே உளவளத் துணைச் செயற்பாடானது கலை, பண்பாட்டுடன் ஒன்றிணைந்திருப்பதனை அறியலாம். ஆரம்பகாலங்களில் மனிதன் கலை அம்சங்களோடு தனது ஓய்வு நேரத்தினைச் செலவு செய்து வந்ததனைக் காணலாம். எனவே கலைகள் உளவளத்துணைச் செயற்பாட்டின் ஒரு உபாயமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது.

எமது பிரதேசத்திலும் மனிதனுடைய மன அமைதிச் செயற்பாட்டுடன் கூடிய கலைச் செயற்பாடுகள் இடம் பெற்றதனைப் பிரதேச வரலாற்றினைப் பார்க்கின்றபோது அறியலாம். ஆலயங்களில் இடம் பெறும் வருடாந்தப் பொங்கல் விழாக்கள், திருவிழாக்களின் போது இடம் பெறும் இசை, நடன நாட்டுக் கூத்துக்கள் கூட மனவெழுச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அம்சங்கள் எனலாம்.

ஆரம்ப காலங்களில் ஆலயங்களில் இடம்பெற்ற அறநெறி இசை வகுப்புக்கள் மூலம் எதிர் மனவெழுச்சிகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர முடிந்தது. எனவே மாணவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படும் போது அது ஒரு உளவளத்துணைச் செயற்பாடாகவே மிளிர்ந்தது. தற்பொழுது கால மாற்றத்தால்தான் இச் செயற்பாடுகள் அருகிச் சென்றதனால் உளவளத்துணை என்ற தனித்துறை வளர்ச்சிபெற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உளவளத்துணைச் செயற்பாட்டில் கூட சேவைநாடிக்கு உதவும் போது பயன் படுத்தப்படும் நுட்பங்களில் ஒன்றாகக் கலை அம்சங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக இசை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

புகந்துளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

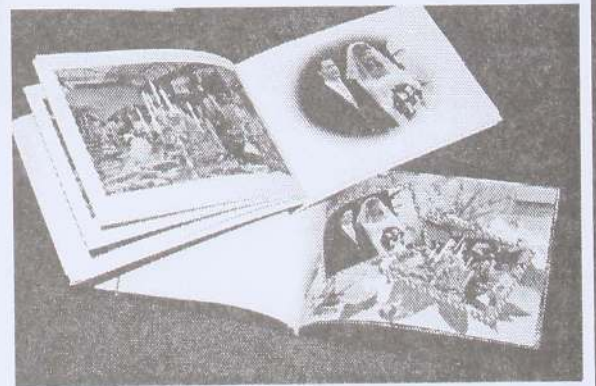
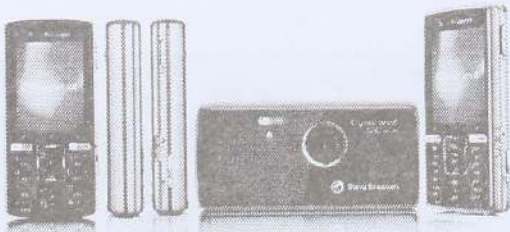
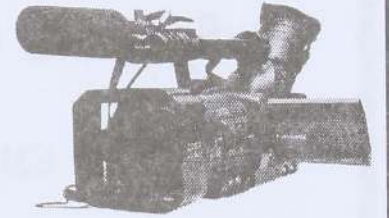
Royal Studio

&

Multi shop



- ▲ உங்களின் மங்களகரமான நிகழ்வுகளை அழியா நினைவுகளாக்கிட வீடியோ வல்லுனர்கள் மற்றும் சகலவித நிகழ்வுகள் புகைப்படம் அல்பம் மற்றும்
- ▲ இன்ரெநர் வசதிகள், தொலைபேசி, பக்ஸ், போட்டோக் கொப்பி வசதிகள்
- ▲ உங்களுக்குத்தேவையான புதியரக கைத்தொலை பேசிகள், கமராத் தொலை பேசிகள்
- ▲ சகலவிதமான போன் பற்றிகள் மற்றும் தொலைபேசி உபகரணங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.



அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய இடம்

Royal Studio & Multi shop

புகையிரத வீதி, பளை. தொ. பே. 0777769980, 0212050039

பசுந்துளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

பச்சிலைப்பள்ளி பல நோக்குக் கட்டுறவுச் சங்கம் பளை

உங்களுக்குத் தேவையான கட்டடப்பொருட்களையும்
நுகர்ச்சித் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்துகொள்ள
நாடலேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

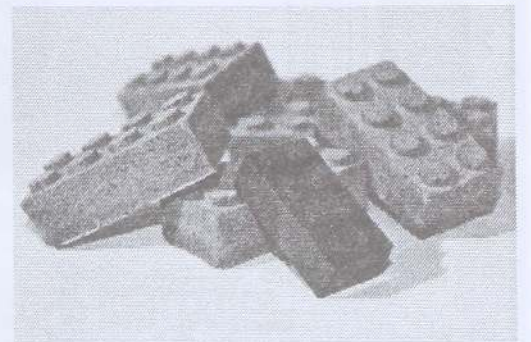
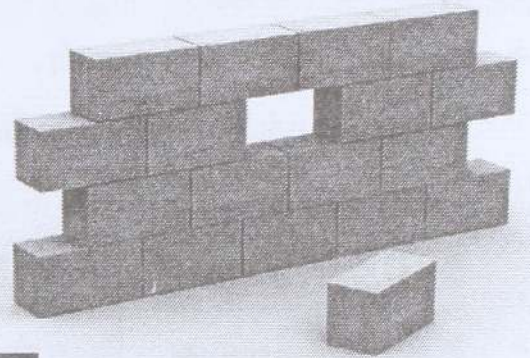
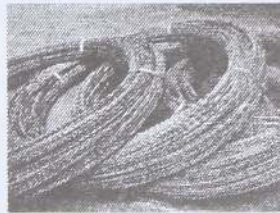
எம்மால் பின்வரும் சேவைகள்
தங்களுக்குக்காக வழங்கப்படுகின்றது.

ஒப்பந்தவேலை

அரிந்தகல் விற்பனை

கிராமிய வாங்கி

வாகன சேவை



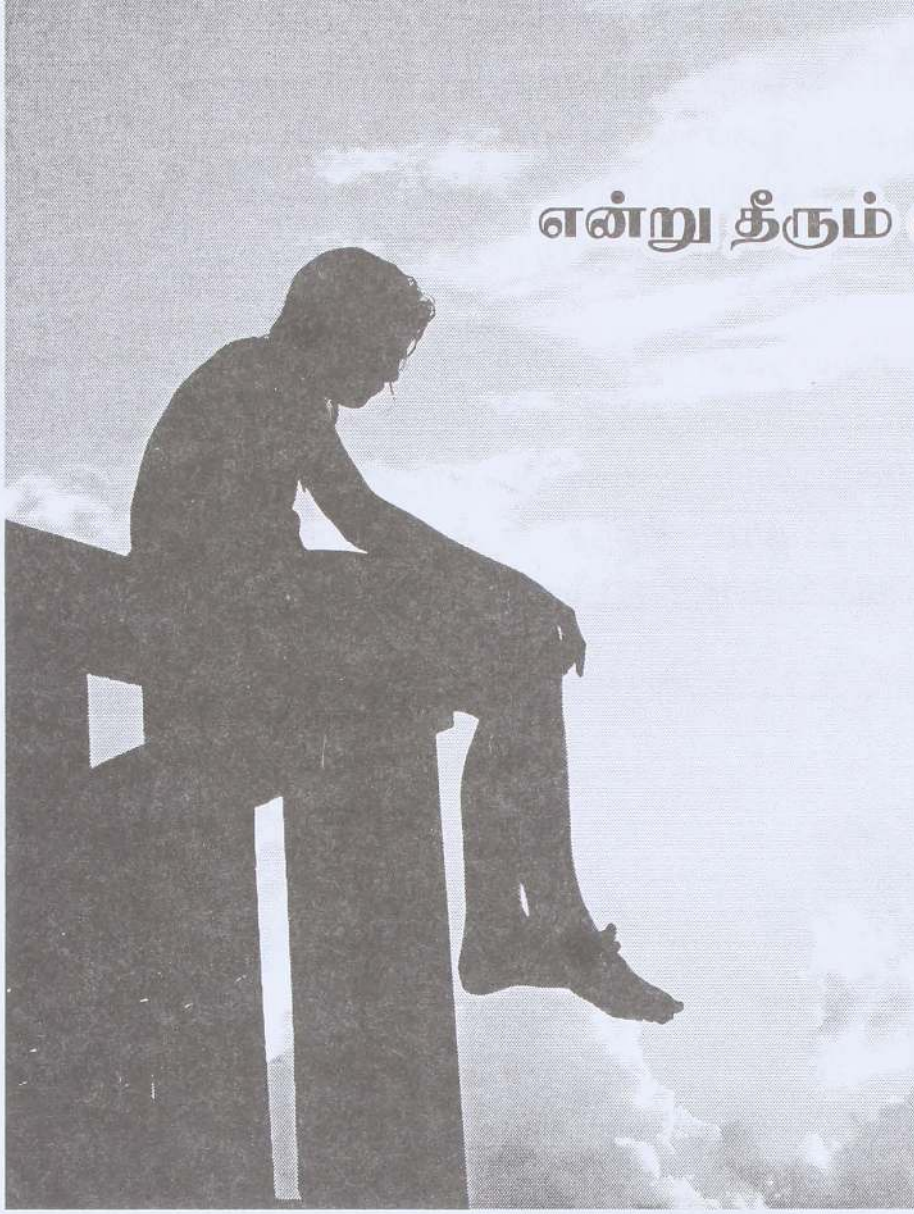
போன்ற சேவைகளை எம்மிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி இல: 021 320 7300, முகவரி - புலோப்பளை வீதி, பளை.

இசை உளச் சுகம் தரும் பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளமையால் அந்த உளவியற் பரிமாணத்தை இன்றைய சமூகமும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நல்ல இசை உளச்சமநிலையை வளர்த்துக்கொள்ள உதவுகின்றது என்பதுடன் மாறுபாடான செயல்களில் ஈடுபடாது தவிர்த்து மனிதருக்கு உள உறுதியைக் கட்டியெழுப்புகின்றது.

எனவே இன்றைய நவீன உள ஆற்றுப்படுத்தல் நுட்பங்கள் பலவும் எமது தொன்மைக் கலை அம்சங்களின் உட்கிடக்கையாக இருந்துள்ளன என்பது புலனாகின்றது. அவ்வகையில் எமது கலை பண்பாட்டு பேணுகையின் ஊடாக நாம் சிறந்த உள ஆற்றுப்படுத்தலை எம் பிரதேசத்தில் வழங்க முடியும் என்பது சிறப்பானதோர் அம்சமாகும்.

செல்வி பே. நஞ்சின்தேவீ,
உளவளத்துணை உதவியாளர்,
பிரதேச செயலகம், பளை.



என்று தீரும் எம் அவலம்

கொள்ளை அழகு கொண்ட
எம் கிராமம் முகமாலை
கொடிய யுத்தம் கொன்று தின்று
எச்சமாக விட்ட
எங்க பூமி
இன்று சுடுகாடாகவே தெரிகின்றது.
மண்ணுக்குள் போட்டதை எல்லாம்
பொன்னாகவும் பொருளாகவும்
பெற்றுத் தந்த
எம் ஊர் - இன்று
மர்ம வெடிகளையும்
கண்ணாற் காணமுடியாத
கண்ணி வெடிகளையும்
தன்னுடலில் சுமந்தபடி

பகந்துளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

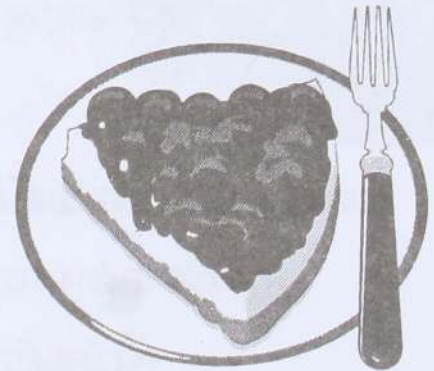
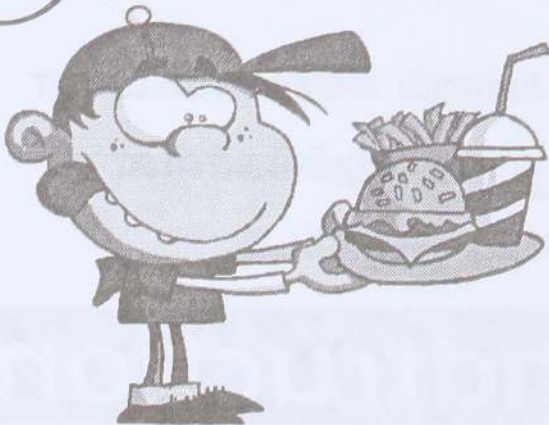
அமலி

ஹோட்டல்

பளை நகரில் தரமான,
சுவையான மதியம், மாலை
சைவ, அசைவ உணவுகளுக்கு
நீங்கள் நாடவேண்டிய
ஒரேஇடம்



Amealee Hotel



A9 வீதி, பளை.

பசுந்துளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

மேடுகைஸ்



புத்தகசாலை



சகல வகையான புதினப் பத்திரிகையும்
பாடசாலை, உபகரணம், போட்டோப் பிரித்,
கண்ணிப் பிரித் என்பவற்றை
எம்மிடம் மொத்தமாகவும்
சீல்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.



A9, பளை நகரம், பளை.

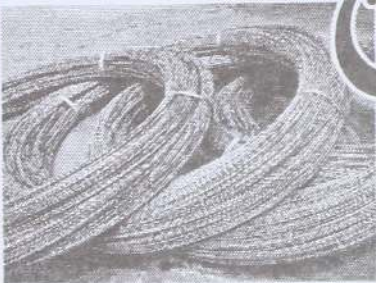
T.P: 021 2050030

பசுந்துளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

ANTRA



Construction



(அரசு அங்கீகாரம்பெற்ற C6 ஒப்பந்தகாரர்)

எம்மிடம் கொங்கிரீட் கற்கள் மற்றும் சகலவகையான
துணைகளையும் ஒட்டுக்குப் பெற்றுக்கொள்ள
நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

ANTRA Construction

A9, பெரியபளை, பளை.

T.P. 021 2050030

தன் கட்டழகு இழந்து
 வெறும் கொட்டாகவே காணுகின்றது.
 ஆதரவற்றவர்களை அன்புடன்
 அரவணைத்த அன்னை வேளாங்கன்னியும்
 ஊர் எல்லையின் காவல் புரியும்.
 வைரவர் ஆலயமும்
 மத்தியில் நின்று
 அருள் பாலிக்கும் மாணிக்கப் பிள்ளையாரும்
 போரில் சீக்குண்டு
 சின்னா பின்னமாகிச்
 சிதையுண்ட நிலையிலும்
 தம் பிள்ளைகளின் வரவுக்காக காத்திருக்கின்றன.
 காலம் கனிந்து விட்டது.
 கண்ணிகள் அகற்றப்பட வில்லை
 புதைத்தவர்களும் எடுக்கவில்லை.
 எடுப்பவர்களும் முடிக்கவில்லை அப்பணி
 எத்தனை காலம் தான்
 தொடரும் இன்னிலை....

முகமாலையூர்,
 செ. நாதன்.

மாலைநேர விழயலில்...



எல்லோரையும் போல அவர்களும் நடக்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள் சந்ததிக்காய் சேர்த்த கனவுக் குவியல்கள் கலைந்த ஒரு மாலைப் பொழுதில் எழுந்திருக்கிறார்கள். இனித் தொடர்சியாக அவர்களின் கடமைக்கு அப்பால் எத்தனையோ விடயங்கள் அவர்களைக் குறுக்கிடப்போகுது. அவற்றை எல்லாம் தவிர்த்து இந்த வாழ்வை கழித்தாக வேண்டும். உண்மையைச் சொன்னா ஏதோ வாழவேண்டும் என்ற நிலையில் சிலபேரும் இனி வாழலாம் என்ற நிலையில் ஒரு பகுதியும், இனித்தான் வாழவேண்டும் என ஒருபகுதியுமாக இங்கு வாழ்வுபற்றிய உணர்வுடாட்டம் காணப்படுகிறது. இது தான் பனை.

அழகிய தென்னந்தோப்புக்களுடாகவும் பனங்கூடால்களுக் குள்ளாலும் புகுந்தோடும் காற்று மெல்ல ஒவ்வொரு வீடாய்த் தட்டி வரும். சர சரக்கும் பனை வடலிகள் பல கதை சொல்லும் வரலாற்றுடனும், ஐதீகக்கதைகளுடனும் சமரசம் செய்து கிடக்கும் பளையானது

வன்னிமண்ணுக்கேயுரிய வழிபாட்டு மரபுகளையும் கலைகளின் இருப்பையும் உடையது. பளையைப் பச்சிலைப்பள்ளி என்றே கூறுவார்கள். வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் பச்சிலைப்பற்றுப் பற்றிக் கிராம அலுவலர் புவனராஜா கூறுகிறார். பளையை பற்றியும் பளையின் பெருமை பற்றியும் கூறுவதில் அவர் மகிழ்வடைகிறார்.

ஒருங்கே நிலைத்திருக்கக் கூடிய பல அபிவிருத்திக் கூறுகளைக் கொண்ட பளையானது நாட்டுக் கூத்துக்கள் பழக்கப்பட்ட இடமாகவும், பழகிப் பாதுகாக்கப்பட்ட இடமாகவும் திகழ்கிறது. அத்துடன் கோலாட்டம், சும்மி, கரகம் என இங்கு தான் தம் வாழ்வில் வறுமை சுமந்தாராகினும் கலைக்காய் தியாகம் செய்த கலைஞர்கள் வாழ்ந்தனர், வாழ்கின்றனர். இலங்கை வரைபடத்தின் கழுத்துப்பகுதியாக உள்ள பளையின் ஆரம்ப வரலாறு யாழ்ப்பாணத்துடனும் 1984இன் பின் கிளிநொச்சியுடனும் இணைக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது.

A9 பாதையானது பளைப்பகுதியை சரிபாதியாகப் பிளந்து செல்கிறது. வடக்குத் தெற்காக கடல் நீரேரிகளாலும் அரண் செய்யப்பட்ட இப்பிரதேசம் கலைகளாலும், கலைஞர்களாலும் அரவணைக்கப்பட்டுள்ளது. பளைப் பிரதேசம் மீள்குடியேற்றத்திற்கு முன்னர் இலங்கைமக்களால் மட்டுமல்லாது சர்வதேசத்தாலுமே ஏக்கத்தோடும், அதிர்ச்சியோடும், உணர்வு கலந்த உண்ணிப்போடும் பார்க்கப்பட்ட பகுதியாகும். ஓர் நீண்ட யுத்தம் இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையில் நடைபெற்றதைப் போன்று பல வருடங்களாகப் பளையின் முகமாலைப் பகுதியில் இடம்பெற்றது. இன்றும் A9 பாதையால் பயணிக்கும் எவரையும் அதன் வடுக்கள் விட்டுவிடாது அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. யுத்த முரண்பாடுகளால் பாதிப்படைந்த நீண்ட கால அவலத்தைப் பளைப் பிரதேசம் சுமந்துகிடக்கிறது. பளையின் கிளாலிப் பாதை யாழ்ப்பயணிகளால் மறக்க முடியாத ஒன்று அதேபோல் இத்தாவில் யுத்தவரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாத சொல். ஆனையிறவு, இயக்கச்சி பெயர் சொல்லும் இடங்கள். அதே போலத்தான் "காத்தான் கூத்து" என்றால் அது பளையையும் இங்கு வாழும் அண்ணாவிமார்களின் அண்ணாவியத்தையும் அண்ணாந்து பார்க்க வைக்கிறது.

2010ஆம் ஆண்டு என்பது தவிர்க்க முடியாத பல சம்பவங்களை அழுத்திப்போயுள்ளது. மீள்குடியேற்ற பணிக்கென உதவி அரசாங்க

அதிபர் அவர்களுடன் இணைந்து இரண்டாயிரத்துப்பத்து தைமாதம் முதலாம் திகதி இங்கு வந்த பொழுது எமது செயலகம் இராணுவத்தினரின் பாவனையில் இருந்தது. செயலாற்ற செயலகத்தின் முன் முதல் பதிவாக அங்கு நின்றிருந்தோம். அதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்புதான் கேணல் மாயாசிங்கவுடன் ஓர் கலந்துரையாடலுக்கும், மீள்குடியேற்றத்திற்கென இடைத்தங்கல் முகாமாகப் புளோப்பளை ரோ. க. த. க. பாடசாலையை யும் பார்வையிட சென்றிருந்தோம். நான் நினைக்கிறேன். மக்கள் வெளியேறியபின் இப்பகுதிக்குச் சென்ற முதல் அரச அதிகாரிகளாக நாமிருந்திருப்போம். மிகப் பாதிக்கப்பட்ட கட்டிடம், புற்காடுகள் பெரிய பதுங்குகுழிகள் என எல்லா இடமுமே காடாய்க்கிடந்தது. ஒவ்வொரு தென்னை மரத்துக்குக் கீழும் தேங்காய்கள் தான் தம் வீட்டுக்காரரின் வரவுக்காய் காய்ந்து கொண்டு கிடந்தன.

அன்றே எம்மிடம் அலுவலகத்தை ஒப்படைக்கப்படும் எனும் வாக்குறிதியுடன் வந்திருந்தாலும் அலுவலகத்தின் ஒருபகுதியை மட்டுமே வழங்கினார்கள். மிகுதிப்பகுதி ஐந்து நாட்களின் பின் ஒப்படைக்கப்பட்டது. எமது உதவி அரசாங்க அதிபருக்கு இவ்விடம் புதியது. ஏனெனில் அவர் தனது நியமனத்தின் பின் எமது அலுவலகம் கிளிநொச்சியில் தற்காலிகமாக இயக்கிய பொழுது பொறுப் பேற்றவர். இன்றைய தினம் அவருக்கு உணர்வுபூர்வமாய் இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் அவர் உத்தியோக பூர்வமாகத் தனது அலுவலகத்தில் நின்றிருந்ததனால்.

மீள்குடியேற்றம் என்பது பளையைப் பொறுத்தமட்டில் உடனடியாகச் சாத்தியப்படவில்லை. தொடர்ச்சியாக 50 நாட்கள் மக்கள் எவருமற்ற பிரதேசத்தில் எவ்வித அடிப்படை வசதிகளற்ற இடத்தில் மக்களின் வரவுக்காய் காத்திருந்தோம். இடர்மிகுந்த அக்காலத்தில் சில நேரங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வரும் எமது சக உத்தியோகத்தர்கள் இராணுவத் தின் உதவியுடன் பஸ்சை நிறுத்தித்தான் யாழ்ப்பாணம் போவினம். பஸ்கள் A9 பாதையில் நிறுத்தாத காலமது.

வைத்தியவசதியில்லை, தொலைபேசி இல்லை குடிநீர் உட்பட எவ்வித அடிப்படைகளுமின்றி எமது 50 நாள் காத்திருப்பில் பல சம்பவங்களும் நடந்தேறின. அந்நாட்களில் இரவு பகலாக எம்முடன் புவனராஜா மற்றும் கண்ணப்பமூர்த்தி. கிராம அலுவலர்கள் உடனிருந்தனர். புவனராஜா மிகப் புதினங்கள் தெரிந்த ஓர் பளை வாசி.

அவருடன் கலைஞர்கள் பற்றியும் பளைப் பாரம்பரியம் பற்றியும் கதைப்பம். விசயகாரன் கதை தொடங்கினா சமாதான். அப்படித்தான் ஒரு நாள் இரவு நடுச்சாமம் அன்றைய பொழுதை மறக்கமுடியாமல் செய்தது. ஒரு நிகழ்வு.

"GSக்குப் பாம்பு கடிச்சிட்டுது அண்ண எழும்புங்கோ" என அன்ரனி கத்தியது எனக்குக் கனவில் கேட்டமாதிரி இருந்தது. அது புவனா GSக்குத் தான் பாம்பு கடிச்சது. புவனராஜாவை நாங்கள் புவனா GS எண்டு சொல்லுறனாங்கள். அந்த நேரத்தில் உடன வாகனம் கிடைக்கேல்ல. A9 பாதையால் வாகனங்கள் நிப்பாட்டாத நேரம். ஒரு வாணை கெஞ்சி மன்றாடி விசயத்தைச் சொல்லி அவரை சாவகச்சேரி ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோன பிறகே நிம்மதியாக இருந்தது. பாம்பைச் செத்த நிலையில் எடுத்தம். மூன்று நாளைக்குப் பிறகு இப்பவும் பகிடியாக் கதைப்பம் "GSஐ பாம்பு கடிச்சு பாம்பு தான் செத்தது இரும்பு மனிதன் எண்டு சில நாட்களில் கமலநாதனையும் நல்ல பாம்பு (நாகம்) கடித்து, மிகுந்த சிரமத்தில் சாவகச்சேரி ஆஸ்பத்திரியிலும் சரிவராது யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் மூன்று நாளைக்குப் பிறகு தான் சரிவந்தது.

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இரவில் மேசைகளுக்கு டிமாண்ட். ஏனெண்டா மேசையில் இழுத்துப் போட்டு அதில ஏறிப் படுக்கிறதற்குத் தான். நாங்கள் பளைக்கு வந்த முதல் நாள் நுளம்பு வலைகளைக் கிளிநொச்சியில் விட்டுவிட்டு வந்திட்டம். இரவு நுளம்புகள் தூக்காத குறை, ஒருத்தருக்கும் நித்திரை இல்லை. எங்கள்ச் சுத்தி நுளம்புத்திரியைக் கொழுத்திப் போட்டும் நுளம்பு கலைத்துக்கொண்டு இருந்த நேரம் கூடுதலானது. பின் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி நுளம்பு வலைகள் கிடைத்தன. அப்பவெல்லாம் நாங்கள் ஆறு ஏழுபேர் அலுவலகத்திலே தான் சமைச்சுச் சாப்பிடுறது. கரன் நல்லாச் சமைப்பான். ஆனா அவன் நினைக்கவேணும். நினைச்சா நல்ல ருசியாய்ச் சமைப்பான். அன்ரனி கெட்டிக்காரன் நல்லா சமையல் செய்வான். அந்நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வாற அலுவலகர்களின் சாப்பாட்டுப் பாசல் திடீர் திடீர் எனக் காணாமல் போகும். பிறகு விசயத்தைச் சொல்வோம் செல்லமாகக் கோவிப்பினம். அனேகமாகக் குடியேற்ற உத்தியோகத்தரின் பார்சல் தான் காணாமற் போகும். சிலநேரம் அவவின் சாப்பாடு ருசியாயிருந்திருக்கும்.

அப்ப பளையில் எமது அலுவலகத்தில் மட்டும் தான் ஆட்கள் அதால இராணுவத்தினருடனும், இராணுவம் எம்முடனும் பழகும் வாய்ப்புக்கள் கூடுதலாக இருந்தது. எமது அலுவலகக் கிணற்றை அவர்களும் பாவித்தார்கள். அப்ப நீங்கள் எங்கட கிணத்தைப் பார்த்தா அந்தத் தண்ணியைக் குடிக்கமாட்டீங்க. அவ்வளவுபாசி ஒருதரம் கிணற்றை இறைக்க வெளிக்கிட்டம். GS மார் சொல்லிச்சினம். பளையில் கிணறு ஆனி, ஆடியிலதான் இறைக்கவேணும். தை, மாசியில் இறைக்கிறேல்ல எண்டு. ஏனெண்டு கேட்டம் "பளை மணற் பகுதி ஒட்ட இறைச்சா மண் இறங்கும், மண் இறங்கினாக் கிணறு வெடிக்கும் எண்டினம். சரி விசயம் தெரிஞ்சவய சொல்லேக்க எண்டு விட்டுட்டு பிறகு ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை விடிய ஆமிக்காரர் தண்ணி அடிச்சமுடிய நாங்க ஒட்ட இறைச்சு பாசி அள்ளீட்டம். ஆனாக் கிணறு உடையேல்ல. முன்னரே சிறு வெடிப்புக்கள் கண்டதால் என்னவோ தெரியா. உடையேல்ல.

அது மாசி 18ஆம் திகதி காலை 10மணி இயக்கச்சிப் பிரதேச இராணுவக் கட்டளைப் பீடத்தில் பிரிகேடியர் செனவிரட்ணவை உதவி அரசாங்க அதிபரும் நாங்களும் சென்று சந்தித்தோம். அது ஒரு கூட்டம். கலந்துரையாடப்பட்டவிடயம் 19ஆம் திகதி மீள்குடியமர்வு தொடர்பாக நீண்ட கலந்துரையாடலின் பின்பு முடிவானது மீள்குடியமர்வு. எமது அலுவலகத்தில் போக்குவரத்து சபை பஸ் ஒன்று காத்துக்கொண்டு நின்றது. இங்கிருந்து செட்டிகுளத்தில் மக்களை ஏற்றப் போக என நின்றது. திடீரென இன்னும் அனுமதி கிடைக்கவில்லை என வந்த செய்தி எமக்கு அலுப்பைத் தருவதாக இருந்தது. எனினும் இரவு 7 மணியளவில் மீண்டும் கிடைத்த செய்தி செட்டிகுளத்துக்கு மக்களை ஏற்றிவர எமது அலுவலர்களும், இராணுவமும் வெளிக்கிட்டு விட்டார்கள் என்பது தான். ஏனெனில் 3 தடவைகள் எங்கட பகுதிக்கு மீள்குடியமர்வுத் திகதிகள் பிற்போட்ட மையே எமது சலிப்புக்குக் காரணமாகின.

அப்ப எல்லாம் மீள்குடியமர்வு எண்டாப் பெரிய நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஏற்ப கஸ்ரங்களுக்கு மத்தியில் நடக்கும். எமது அலுவலர்கள் எல்லோரும் பஞ்சிப்படாமல் இரவிரவாக நின்று வேலைசெய்வினம். ஜெனரே ட்டர், லைட், தண்ணி, மலசலகூடவசதி என ஒருபக்கமாகவும் சாப்பாடு மற்றும் பிறவிடயங்கள் என நீண்டுபோகும் வேலைகள் பல. நோ. கூ. சங்கம் உணவு

வழங்கலில் ஈடுபட்டது. இரவு 10 மணிக்குப் பிறகு படுத்து 3மணிக்கு முதல் எழுந்து சாப்பாடு செய்து கொடுப்பினம். கடும் உழைப்பு. அது பணிப்பெய்த ஒரு இரவு நேரம் பெரும் இரச்சலுடன் வாகனங்கள் புளோப்பளை றோட்டில வரத் தொடங்கின. இதற்கு முன் எமது மாவட்ட மீள்குடியேற்ற இணைப்பாளரும் உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளருமான கேதீஸ்வரன் தொலைபேசியூடாகப் பளைக்குரிய மக்கள் செட்டிகுளம் முகாம்களில் ஏற்றப்பட்டு விட்டனர் எனக் கூறியிருந்தார். பச்சிலைப் பள்ளி மீள்குடியமர்வில் அவரின் பங்கும் காத்திரமானதுதான்.

வாகன இரைச்சல் சத்தம் ஆக ஆக பரபரப்பும் எமக்கு அதிகமானது. சாந்திக்குமார், சுரேஷ், மைந்தன், ரஞ்சன், சிவரஞ்சன், லோகேஸ் என எல்லோரும் பரபரப்பாகத் திரிந்தனர். உதவி அரசாங்க அதிபர் பாடசாலை வாசலில் தொலைபேசியுடன் நின்றிருந்தார். முதலாவது பஸ் மிக வேகமாகப் புழுதி எழுப்பியபடி வந்து பாடசாலைக்குள் நுளைந்தது. GS சுதர்சன், GS ஜீவிதா ஒலிபெருக்கியில் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தனர். "பச்சிலைப் பள்ளிப் பிரதேசத்துக்கு மீள்குடியமர்வுக்கு என வந்திருக்கும் உங்களைப் பிரதேச செயலரும் பிரதேச செயலகத்தினரும் வரவேற்கின்றனர் உங்களுக்கான சகல ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுள்ளது. குடிதண்ணீர்..." என ஒலிபெருக்கி ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. பஸ் இரைச்சல் முதலாவது பஸ் நிறுத்தப்பட்டது. முதலாவது ஆள் இறங்குவதை நாங்கள் ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். நேரம் 7.48 ஒரு அம்மா கையில் குழந்தையுடன் முதலில் பளையில் கால் வைத்தார். காலம் எதையோ எமக்கு ஞாபகமுட்டியது. "புலவர் வாழ்ந்த பளை புளோப்பளை" என அட்டகாசமாகவும் நக்கலாகவும் சிரித்தபடி வேதநாயகம் GS தோள் தட்டினார் அவரின் சிரிப்புடன் எமது பயணம் ஆரம்பமாகியது.

அப்ப மீள்குடியேற்றப் பணி என்பது அனைவராலும் தவிர்க்க முடியாதது. அவ் வேலைகளுக்குள்ளும் அடையாளம் கண்ட கலைஞர்களுடன் உரையாடுவோம். புளோப்பளை அல்பிரட், அலேஸ் இவர்களது கதைச்சமா நேரம் தெரியாது போகும். ஒருதரம் புளோப்பளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் அப்படிக்கதைச்சுக் கொண்டிருக்கேக்க "ஐயா கூத்தொண்டு போடுவமே" எனக் கேட்டன். சும்மா இர்ராப்பா வளவு துப்பரவாக்கேல்ல, வீட்டுக்கொட்டில் போட்டு முடிக்கேல்ல இதுக்க வெளிக்கிடலாமோ சொல்லு" என்டார். ஆனா கண்ணில அந்த ஏக்கம் இருந்தது. மழுப்பிய சிரிப்பு இது தான் கலைஞர்கள் வாழ்வு.

மீள்குடியேற்றத்திற்கு முன்பிருந்த நிலை பின்னர் இல்லாது போனது. எமது அலுவலகப் பொருட்கள் களவாடப்பட்டன. பிரதேச செயலரின் குவாட்டரில் இருந்த வாட்டர்பம் காணாமற் போனது. பின்னர் மக்களுக்கென சிறந்த பணி செய்து கொண்டிருந்த உலக உணவுத்திட்டத்தினூடாக ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணிபுரிந்த ஒரு ரகரரின் பின் சில்லு களவாடப்பட்டது, காணாமற் போவதும் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தது. முள்ளுக்கம்பிகளும் களவாடப்பட்டது. இச்சம்பவங்கள் எம்மிடையில் சிறு மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

ஒரு சமூகத்தில் கலைகளின் தாக்கம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது. சமூகத்தில் இயங்கும் பண்பைக் காலத்துக்குக் காலம் வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருப்பவை கலைவெளிப்பாடுகளும் அவை சார்ந்த விழாக்களும் தான். இவற்றின் உள்ளார்த்தமாகப் பல முரண்பாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவையும் இருப்பின் வெளிப்பாடாகும். கலைகள் தொன்று தொட்டு ஆலயங்களை மையமாக வைத்துத்தான் வளர்ச்சியுற்றன. இங்கும் அவை விதிவிலக்காகவில்லை. அதற்குச் சான்றாக அறத்தி அம்மன், இரட்டைக் கேணி அம்மன், திரியாய் அம்மன், இயக்கச்சி கண்ணகி அம்மன் என நீண்டு கொண்டு செல்கிறது. தமது வாழ்வின் இருப்பையும், கலையின் வாழ்வையும் இவற்றுடன் பின்னிப் பிணைத்தனர். இக் கலைஞர்கள் இங்கு தான் விடிய விடிய கூத்துப் பழக்கினார்கள். பழகி, பின் மேடையேற்றினார்கள். இப்படித்தான் மக்களின் செம்மைப் பாதை கலைகளுடாகச் செதுக்கப்பட்டன. "கலைகள் கலைக்கானதே" என்ற தத்துவக் கோட்பாட்டைத் தாண்டி கலையூடாக வாழ்ந்து காட்டப்பட்டது.

1ஆம் தொகுதி மீள்குடியேற்றம் பளைநகரம், புளோப்பளை மேற்கு முல்லையடி ஆகிய 04 பகுதிகள் நடைபெற்றன. சிறிதுகாலத்தின் பின் 2ஆம் தொகுதி மீள்குடியேற்றம் தம்பகாமம், சோறன்பற்று, தர்மக்கேணி, மாசார் எனும் இடங்களில் நடைபெற்றன. ஆரம்ப கட்டத்தில் மக்களுக்கான அவசர சேவைகள் ஏதுமற்றிருந்தாலும் ஆரம்ப வைத்திய சேவையால் மக்கள் தமது தேவையை நிறைவேற்றத் தொடங்கினர். (நான் நினைக்கிறேன் அது புளோப்பளைப் பகுதிக்குத் தகர விநியோகம் தொடர்பான ஒரு நிகழ்வு அப்பகுதி மக்களின் பண்பை வெளிக்காட்டின. தகர விநியோகத்திற்காக எம்மிடம் இருந்த 04 உழவு இயந்திரத்துடனும் புளோப்பளைக்குச் சென்றிருந்தோம். குடும்பத்திற்கு 12 தகரம். இருட்டுவதற்கு முன் விநியோகிக்க வேண்டியிருந்தது. அவசரமாக உதவி

அரசாங்க அதிபர் என்னை அலுவலகத்துக்குத் திரும்புமாறு கேட்டதால் நான் திரும்பிவிட்டேன். ஆயினும், 1 குடும்பத்திற்கு 2 தடவைகள் தகரம் இறக்கப்பட்டு விட்டது. பொறுப்பாக இருந்தவர்களும் திரும்பி விட்டார்கள். அடுத்த நாள் GS தான் சொன்னார். என்ர அலுவலகத்தில் 12 தகரம் இருக்கு எனவும் குறிப்பிட்ட குடும்பம் அந்த மேலதிக தகரத்தை உடனடியாகவே தன்னிடம் கொடுத்ததாகவும் கூறினார். அது ஒரு கலைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஓர் கலைஞரின் வழித்தோன்றலின் குடும்பம் மனதுக்குள் நினைத்துக்கொண்டேன். கலை இவர்களைப் பண்பான மனிதர்களாக வைத்திருக்கிறதென்று.

இப்படித்தான் 2010இல் நடுப்பகுதி தம்பகாமத்தில் ஓர் சிறந்த கலைஞருடன் எனது சந்திப்பு. செயற்கைக் காலுடன் 25 வருடத்துக்கு மேல் கலைப்பயணம் செய்தவர். 40 வருடத்துக்கு மேல் கலையோடு வாழ்வு அது ஆறுமுகம் அண்ணாவியார் உள்ளூராட்சி வாரம் ஒன்றின் நிகழ்வுக்கு என ஒரு நாடகம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டி ஏற்பட்டது. எதேச்சையாகப் பிரதேசசெயலகத்துக்கு வந்திருந்த ஆறுமுக ஐயாவிடம் "நாடகமொன்று போடவேணுமையா ஏற்பாடு செய்யுங்கோவன்" எனக் கூறினேன். அவரும் "தம்பி நளைக்குச் சொல்றன்" என்டார். பின் அடுத்தநாள் வந்து இப்ப இது சரிவராது "தம்பி இப்ப எல்லோரும் வேலையா நிக்கினம்" என்டார். நானும் "முயற்சி செய்யுங்கோ" என்டன். அவர் சொன்னார்" தம்பி எல்லாப் பெடியளும் சொல்றாங்கள் உங்கள வந்து முதல் தங்கட வீட்டுக் கொட்டிலப் போடட்டுமாம் பிறகு ஆடுறது பாடுறது பாப்பம் என்டினம்" என்றார். இது தான் அன்று யதார்த்தமாக இருந்தது. கலைஞர்களும் தம் பாதுகாப்பையும், உறவுகளையுமே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களிடத்தே இருந்து தான் நாமும் வேலைகள் செய்வதுடன், எம்முடன் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு நடக்க வேண்டியிருந்தது.

இப்பகுதியில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த மன்றங்கள் உட்பட மேலும் புதிய மன்றங்கள் 2 உருவாக்கப்பட்டதுடன் பழை கலைமன்றங்களின் செயற்பாடுகளும் செயல்திறனாக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் மன்ற உருவாக்கம் அல்லது மீள அமைப்பு என்பது எளிதானதாக இருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு மன்றத்தின் கூட்டமும் 4,5 தடவைகள் முயற்சியின் பின்பே சாத்தியமற்று ஆயினும் தர்மக்கேணி, பூதவராயர் மன்ற பொதுக் கூட்டமும் நிர்வாகத் தெரிவும் வித்தியாசமானது. சுந்தரம்பிள்ளை ஐயா

தர்மக்கேணியில் தனித்துவமுடைய கலைஞன். பல கலைகளின் உறைவிடமாகியவர். அவரின் சந்திப்புக்காக ஒரு பகல்பொழுதின் உச்சி வெய்யிலில் வீடுதேடி சென்றேன். தனித்துவப் பாதை இன்றி அவரின் வீடு தூரமாய் இருந்தது. தோட்டத்துக்குள்ளால போன அவற்ற வீட்ட போகலாம். வேலி சுற்றி பூமரங்கள் நீண்டு வளர்ந்த மாமரம் முன்னர் அவர் வாழ்ந்த வீடு யுத்த சின்னமாக அழிந்தபடி ஏதோ வாசித்தபடி இருந்தார். விசயம் சொன்னேன். ஆ வணக்கம் வணக்கம் வாங்கோ என்றன். நிறைய கதைத்தன். நான் மன்ற ஒழுக்கைப்பு பற்றிக் கூறி கூட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யலாமா? எனக் கேட்டேன். "அதுக்கென்ன செய்வம்" இதைத்தான் அவர் அடிக்கடி கூறுவார். நம்பிக்கையோட திரும்பிவிட்டேன்.

கூட்டத்தன்று குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போன ஒருத்தரு மில்லை. வீண் வேலை என நினைத்தேன். சுந்தரம்பிள்ளை ஐயாவுக்கு போன் எடுத்தன்; வாறன் வாறன் எண்டார். 5 நிமிடத்தில் வந்து நின்றார் யார் யாருக்கோ போன் செய்தார். வேலையில் நிக்கிறாங்கள் தம்பி இப்ப வந்திடுவன் எண்டார். எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஆனா, சொன்னமாதிரி எல்லோரும் வேலைக்குப் போன உடையுடனே வந்தார்கள். வீண் வேலை என நினைத்தது வீண் என நினைத்தேன். சிறப்பாக நடைபெற்றது கூட்டம். இப்படித்தான் அந்த பிரதேசமக்களின் கலைவாழ்வை சுந்தரம்பிள்ளை ஐயா இப்படி சொல்வார். "தம்பி இங்க உள்ள பொம்பிளப்பிள்ளைகளும் சரி பொடியலும் சரி கூத்துப் பாட்டுகளை அப்படியே ஒப்புவிப்பினம். சிறுசுகளா இருக்கேக்கையே இங்கு உள்ள ஒவ்வொருத்தனும் கலைஞன் தான்" என்று சிரித்தபடி சொல்வார். நம்பிக்கை, பற்றுறுதி மெல்ல துளிக்கும் இளவேனில் காலம் இங்கு காத்திருக்கிறது.

என்றும் எம் நினைவில் உள்ள கலைஞனும் அழகிய தாடியுடன் என்றும் சிரித்தபடியும் யோசித்தபடியும் அதுதான் செல்லத்துரை ஐயா. அவரிடம் இருந்து நாங்கள் வெளிப்படையா கதைக்கிறதை பழகிக் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற இருந்த பாரம்பரிய கலைகளின் சர்வதேச சங்கமத்திற்குக் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இருந்து இவரின் முருகன் திருநடன நிகழ்வு தெரிவாகியிருந்தது. "ஐயா 3 நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கவேணும் உங்கட 12 கலைஞர்களுடனும்" என்ன சொல்றீங்க என நிகழ்வை ஒழுங்குபடுத்திய நோர்வே இரட்டைபிரஜா உரிமை உடைய ஒருவர் Sewalanka நிறுவனத்துடன் வருகை தந்தவர் கேட்டார். நான் அதை மொழிபெயர்த்தேன். மிகத் தெளிவாக ஐயா "வசந்திளி" -60-

சொன்னார். "தம்பி இங்க நிலமை உங்களுக்குத் தெரியாது. இரவு நான் வீட்டை நிக்கவேணும் பஸ் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யுங்கோ நீங்க சொல்ற நேரத்துக்கு நிப்பம்" என்றார். என் மனம் அவசரப்பட்டது. இங்கிருந்து நிகழ்வுகள் வெளிச்செல்வது நல்லதென்ற என் எண்ணம் பிழைக்குமோ என்று ஆனால் அவர்கள் பஸ் ஏற்பாடு செய்து 4 நாட்கள் நாங்கள் காலை 6 மணிக்கு புறப்பட்டு யாழ். சென்று அரங்க அளிக்கைசெய்து இரவு 11 மணிக்குத் திரும்புவோம். இது கலையின் வாழ்வு கலையின் துணிவு.

எல்லா ரகரர் மெசினையும் உடன உடன திருப்புங்கோ, இல்லாட்டி சனத்த மாத்த ஏலாது. நலன்புரிநிலையத்தில் என்னோடு நின்ற சக உத்தியோகத்தர்களுக்கும் ரகரர் றைவர்களுக்கும் கூறிவிட்டு, அப்படியும் மனம் கேளாது ஒரு ரகரரில் சனத்தையும் ஏத்திக்கொண்டு புறப்பட்டேன். தர்மக்கேணி பிரதேசத்தில் என நினைக்கிறேன். அங்கு உள்ள குடும்பங்களை இறக்கி விட A9 தாண்டி உள்பாதையால் இறங்கினம். பாதை இல்லை; சனம் கூறியபடி பாதை செய்து ரகரர் போனது; 2 குடும்பம் இறக்கப்பட்டது. மீண்டும் ஒழுங்கை பாதை உருவாக்கம்; இறக்கம்; மீண்டும் உள் ஒழுங்கை இறக்கம்; "ஐயா கெதியா இறங்குங்கோ நான் ரகரரை திருப்பவேணும் என்டன். வந்த அம்மாவும் பிள்ளைகளும் வளவுக்குள் இறங்கி பார்த்துக் கொண்டு நிண்டினம். எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாது "கெதியா கெதியா" என கூறினேன். அவர்களின் கண்கள் கலங்குவது தெரிந்தது. வந்த ஐயா பெரிதாக அழத்தொடங்கி விட்டார். "இந்த இடந்தான் இங்கதான் ஐயோ என்றபிள்ளை இங்கதான் விளையாடினவன்; இங்கதான் பாட்டுப்படிச்சவன்; இங்குதான் கூத்தாடுவான்; ஐயோ தம்பி" என அழத்தொடங்க எனக்கு விடயம் விளங்கத் தொடங்கியது. குடும்ப வாரிசு பற்றி கொண்ட பாசம் அழவைத்தது. கண்ணுக்குத் தெரியாது போன அந்த கலைஞனை நினைத்தபடி இறுகிய மனதுடன் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். இன்னும் கனசனம் பள்ளிக்குடத்தில நிக் கு வீட்ட போக.

சோறன்பற்று கணேசா வித்தியாலயம், இடைத்தங்கல் நலன்புரிநிலையமாக மாற்றப்பட்ட பொழுது குடி நீர் விநியோகத்திற்கு நாங்கள் மிகுந்த சிரமத்தை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. அது முகாவில், இயக்கச்சி, கோவில்வயல் பகுதி மக்களுக்கான இடைத்தங்கல் முகாமாக இருந்தது. எம்மிடம் ஒரு பவுசர் மட்டுமே இருந்ததால் நீர் விநியோகம் சிரமமாயிருந்தது. அப்ப நாங்கள் இங்கனேக்க நல்ல கிணறு ஒன்று

பாப்பம் என நான் யோசித்தேன் பளையில கிணற்றில் தண்ணீர் கூட எடுத்தா உடைந்துவிடும். அப்படி ஒரு பிரச்சினை ஏனென்றால், மணல் நிலம் நீர் வற்றினால் கிணறு இறங்கிவிடும். அதாவது கிணறு உடையும் கஷ்டம் தான் ஆனா GS சொன்னார் கணேஷ் அண்ணையிட்ட போவம் அவரிட்ட தோட்டக் கிணறு ஒன்று இருக்கு என்டார். நாங்கள் போக அங்கு கணேஷ் நின்றார். விடயத்தை சொல்ல அவர் உடன கூட்டிக் கொண்டே கிணற்றைக் காட்டி பாவியுங்கோ எண்டு சொன்னார். நான் இப்படி உடன ஓமெண்டுவார் எண்டு நினைக்கேல்ல. பிறகுதான் தெரியும் அவர் ஒரு அண்ணாவிடார்; மூத்த கூத்து கலைஞர் என்று.

பாரிய இடப்பெயர்வு மற்றும் நலன்புரி முகாம் வாழ்கை மக்களை களைப்படையச் செய்திருந்தது. ஆனாலும் பளையில் கலைஞர்கள் தமது வாழ்வையும் கலை வெளிப்பாட்டையும் பின்னிப்பிணைத்து வைத்திருந்தனர். மன்றங்களை உருவாக்கி சிறந்த கலைப்பணி புரிந்த இவர்களை மீண்டும் ஒருங்கிணைப்பது கடினமாகக் காணப்பட்டது. எனினும், இங்கு புதிதாக இரண்டு மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டதுடன் முன்பிருந்த கலை மன்றங்கள் மீள்புனரமைப்பும் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், எல்லாக் கலைஞர்களும் தமக்குள் ஒன்றாக முன்னர் போல் செயற்பட முனைப்புக் காட்டவில்லை போலதான் உள்ளது. அதற்கு இந்த மக்களின் யுத்தத்தின் பின்னரான மனநிலை ஒரு காரணம். இழப்புக்கள், வேதனைகள் வாழ்க்கை ஒரு புள்ளியில் இருந்து மீண்டுவரும் முயற்சியாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படித்தான் இவ்வூரின் விழுதொன்று சற்றுத் தூரத்தில் உள்ளார். வீடு தேடிக் கண்டு கதைத்தேன். உங்கள் பணிக்காய் பளை காத்திருக்கு என்டேன். சிரித்தபடி இருந்தார். பத்திரிகை ஒன்றில் வந்த அவரது ஆக்கமொன்றில் இப்படி கூறுகிறார். "இங்க எல்லோருடைய குடும்பங்களும் ஏழுபிள்ளை நல்ல தங்காள் மாதிரித்தான். மனக்காயங்கள் மாறட்டும்; வருவம் வந்து கூடிக் கூத்தாடுவோம்" என்றிருந்தது. அது கோகுலராகவன் - சனங்கள் வந்திட்டினம். எப்ப எல்லோரும் வருவீங்க பளை காத்திருக்கு...

"தொலைதூர கிழக்கினில் கனவுகள் தொலைத்தோம்
துவண்டுவிடா தெம் கலைகள் சமைத்தோம்
காலம் எமக்கென்றே பதிலுமுரைத்தோம்
காத்திரோம் கவிபாட வாருமென் றெழுந்தோம்"

பா. ஜெயதாசன்,
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

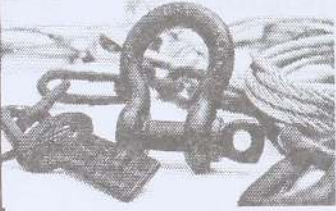
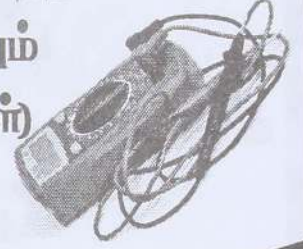
பசுந்தாளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

சிவசக்தி



கூடலெயர்

கட்டப்பொருள் மற்றும் பலவகை ற்ப்பை, தீராந்த்,
ஒடு மற்றும் பெயின்ற் வகை அனைத்தையும்
ஒரே சூடத்தல் (மீன்னைப்புப் பொருட்கள்)
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.



T.P: 0770711262

கண்டி ரோட, பளை.

021 20500062

பசுந்தாளிர் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

பளை. பனைதென்னை வள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம் (வ-து)

- ▲ அங்கத்தவர் விபத்துநல ஓய்வுத் திட்டம்
- ▲ பணியாளர் நலத்திட்டம்
- ▲ பாலர் முன் கல்விச் சேவை
- ▲ உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களின்
விற்பனை நிலையம்

தலைமைப் பணிமனை:
கண்டி வீதி - பளை

தலைவர், பணிப்பாளர்
அங்கத்தவர்கள், பணியாளர்கள்.

கலாசார பேரவையினரால்
விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுவோர் விபரம் 2011



திரு. கந்தையா ஆறுமுகம்
(தம்பகாமம்)
கூத்து



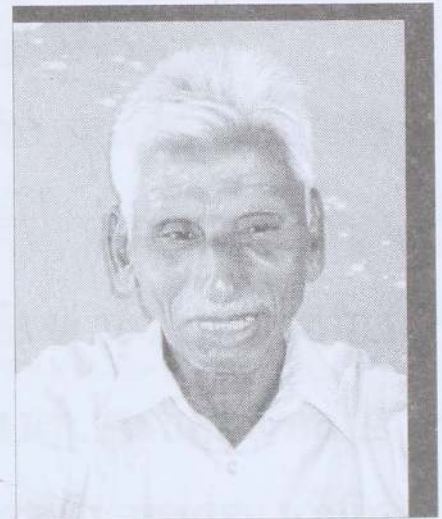
திரு. ஜேம்ஸ் அல்பிரட்
(புலோப்பளை)
கூத்து



திரு. நல்லதம்பி தாமோதரம்பிள்ளை
(பேராலை)
பொதுப்பணி



திரு. ஆசீர்வாதம்முத்து மரியநாயகம்
(தம்பகாமம்)
ஆர்மோனியம்



திரு. பொன்னையா வல்லிபுரம்)
(கோவில்வயல்)
ஆர்மோனியம்

சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



சென்னை, 1951



முத்துமாரி

ஹாட் வெயார், மோட்டர்ஸ்



சீமெந்து, கட்டடப்பொருட்கள்,
பெயின்ட் வகைகள், பி.வி.சி குழாய்கள்
உதிரிப்பாகங்கள் மற்றும்
அனைத்து கட்டட உபகரணங்களுக்கும்
பளையில் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

MUTHTHUMARI

HARDWARE & MOTORS

Station Road, Pallai.

Tel : 021 - 3007127, 0773314379